

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 16. marec

Letnik XVII

št. 27

Mnenja Državnega sveta

- k Predlogu resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije
- k zaključkom s posveta "Človekove pravice in duševno zdravje"
- k Predlogu zakona o pogrebni dejavnosti in upravljanju pokopališč (ZPDUP) - druga obravnava
- k Predlogu zakona o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije (ZUKN) - druga obravnava

Vprašanja in pobude državnih svetnikov

- Petra Požuna in Draga Ščernjaviča v zvezi z uvrstitvijo problematike Vzajemne zdravstvene zavarovalnice, d.v.z.
- Rastislava Jožeta Revna v zvezi z obravnavo zadeve Občine Idrija na Računskem sodišču Republike Slovenije
- Cvetka Zupančiča in Vincenca Otoničarja v zvezi z možnostjo spremembe in dopolnitve Uredbe o koncesiji za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije
- Rastislava Jožeta Revna v zvezi z ustavljanjem in parkiranjem vozil na utrjenih javnih površinah

Mnenja komisij

- Predlogu zakona o Javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (ZJSKD)
- aktualnemu dogajanju in položaju slovenske narodne skupnosti v Republiki Avstriji
- Predlogu Družinskega zakonika (DZ) - druga obravnava

Odgovori

- Vzajemne, d.v.z. na vprašanja državna svetnika Draga Ščernjaviča in Petra Požuna o poteku revizij dosedanjega poslovanja Vzajemne, d.v.z.
- Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve na vprašanje državnega svetnika Borisa Šuštaršiča glede opravljanja predpisanega pripravništva socialnih delavcev
- Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano na vprašanje državnega svetnika mag. Blaža Kavčiča v zvezi s pogoji za pridobitev statusa kmeta v skladu z Zakonom o kmetijskih zemljiščih

- Ministrstva za okolje in prostor na vprašanje državnega svetnika mag. Blaža Kavčiča v zvezi z izdajanjem gradbenih dovoljenj
- Ministrstva za gospodarstvo na vprašanje državnega svetnika Draga Žure v zvezi z zasebnim partnerstvom
- Ministrstva za finance na vprašanje državnega svetnika Draga Žure v zvezi z zasebnim partnerstvom
- Ministrstva za kulturo na vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu
- Ministrstva za finance na vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu
- Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano na vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu
- Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo na vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu
- Odgovor Vlade Republike Slovenije na vprašanje predsednika Državnega sveta mag. Blaža Kavčiča v zvezi z NLB, d.d

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje k Predlogu resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije (ReSNV-1)

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 24. 2. 2010 sprejel mnenje k Predlogu resolucije o strategiji nacionalne varnosti Republike Slovenije (ReSNV-1).

Državni svet podpira predlog resolucije.

Državni svet podpira izhodišča in prizadevanja za zagotavljanje nacionalne varnosti Republike Slovenije, ki izhajajo iz temeljev slovenske družbe. Skupno sooblikovanje in njihovo uresničevanje prispeva k dobrobiti in napredku Republike Slovenije ter njenih prebivalcev. Zaščita in obramba nacionalnih interesov ter ciljev, predstavlja temelje zagotavljanja nacionalne varnosti.

Resolucija predstavlja sodobno, celovito in usklajeno podlago za normativno, organizacijsko ter vsebinsko urejanje vprašanj v zvezi z zagotavljanjem nacionalne varnosti Republike Slovenije.

Državni svet soglaša, da sta trajna življenjska interesa Republike Slovenije, interes za ohranitev neodvisnosti, suverenosti in ozemeljske celovitosti države ter ohranitev nacionalne identitete, kulture in samobitnosti slovenskega naroda. Državni svet opozarja, da je temelj samobitnosti slovenskega naroda - slovenski jezik. Zato bi kazalo zagotavljati večjo pozornost jezikovni politiki in skrb za uporabo lastnega jezika doma in inštitucijah EU.

Državni svet opozarja na dejavnike negotovosti, ki lahko ustvarijo socialne nemire, nestabilnost. Poraja se ekonomska, socialna, eksistenčna negotovost. Pojavlja se razkorak: na eni strani odsotnost novih delovnih mest in na drugi povečevanje brezposelnosti, ki povzroča eksistenčno negotovost. Nadomestila za brezposelnost se izplačujejo za omejeno obdobje, po tem ljudje postanejo socialni podpiranci. Razrašča se problem revščine. Velik delež zaposlenih se preživlja s plačo pod 550 evri neto, še nižja bo pokojnina. Naraščajoči problem revščine je resen dejavnik negotovosti.

Pomemben dejavnik negotovosti so negativna demografska gibanja. Slovenija sodi med države članice EU z najnižjo rodno stopnjo. Podaljšuje se življenjska doba in s tem negativne posledice staranja prebivalstva. Mladi se pozno odločajo za družine. Velik delež (po oceni cca 75%) jih dela za določen čas. Socialna neprofitna stanovanja so težje dosegljiva. Ni razpoložljivega fonda najemnih stanovanj. Le majhen delež mladih (po oceni cca 11%) v starosti 15 - 24 leta starosti se osamosvoji. Na Finskem npr. znaša delež osamosvojenih mladih v istem starostnem obdobju 61%.

Državni svet opozarja, da je potrebno izboljšati pogoje delovanja služb, enot in drugih sestav, ki so organizirane za zaščito, reševanje in pomoč. Izboljšati je potrebno položaj in pogoje za delo reševalcev, gasilcev in enot civilne zaštite, ki prostovoljno sodelujejo pri zaščiti in reševanju.

Državni svet predlaga, da se v izogib nejasnosti, konkretnije opredeli "kritična infrastruktura", ki je lahko vir ogrožanja in s svojim delovanjem zagotavlja izvajanje ključnih funkcij države,

navedena med različnimi viri ogrožanja v zadnjem odstavku 4.3.5 poglavja Dejavniki negotovosti.

Republika Slovenija svoje življenjske in strateške cilje interese uveljavljala z uresničevanjem nacionalnovarnostnih ciljev. Državni svet meni, da bi kazalo tudi v poglavju 2.2. Nacionalnovarnostni cilji Republike Slovenije, najprej poudariti "učinkovito delovanje pravne in socialne države, visoka stopnja varnosti, ki temelji na ustrezni preventivi, organiziranost, usposobljenosti in pripravljenosti vseh zmogljivosti za ohranjanje, varovanje in zagotavljanje strateških virov" in v nadaljevanju poudariti trden in stabilen mednarodni političnovarnostni položaj Republike Slovenije ohranjanje miru ter krepitev varnosti in stabilnosti v mednarodni skupnosti.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k zaključkom s posveta "Človekove pravice in duševno zdravje"

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 24. 2. 2010 sprejel mnenje k zaključkom s posveta "Človekove pravice in duševno zdravje".

Državni svet Republike Slovenije je na pobudo šestih nevladnih organizacij s področja duševnega zdravja (Altra, Humana, Novi Paradoks, Ozara, ŠENT in Vezi), ob Dnevu človekovih pravic, 10. decembra 2009, v veliki dvorani Državnega sveta Republike Slovenije, soorganiziral posvet na temo: Človekove pravice in duševno zdravje.

Cilj posveta je bil opozoriti na pomen varovanja duševnega zdravja prebivalstva in na družbeno vlogo političnih, vladnih in nevladnih organizacij pri varovanju, zdravljenju in ponovni socializaciji oseb s težavami v duševnem zdravju. Omenjene nevladne organizacije zaznavajo naraščajoče občutke prebivalstva o brezizhodnem položaju v družbi in menijo, da je potrebno širše osveščanje javnosti s težavami, s katerimi se dnevno srečujejo osebe s težavami v duševnem zdravju in njihovi svojci. V razmerah gospodarske krize in velikega števila odpuščenj zaposlenih oseb ter nizkih osebnih prejemkov, se v Sloveniji srečujemo tudi s pojavom revščine, kar še dodatno pogloblja duševne stiske, psihične pretrse in razne oblike duševnih obolenj prebivalstva.

Z ozirom na dejstvo, da se z duševno boleznijo lahko sreča prav vsak, morda ravno zaradi grozeče brezposelnosti in finančnih stisk, je bil posvet namenjen splošnemu opozarjanju na probleme in kršitve pravic, s katerimi se zaradi nerazumevanja narave njihovih težav, vsakodnevno soočajo osebe s težavami v duševnem zdravju.

Državni svet je sprejel naslednje zaključke:

Državni svet ugotavlja, da se kljub sprejemu Zakona o duševnem zdravju (Uradni list RS št. 77/2008), ki opredeljuje pravni okvir za celostno in dolgoročno zasnovano varstvo duševnega zdravja v Republiki Sloveniji ter določa sistem zdravstvene in socialno varstvene skrbi na področju duševnega zdravja, v naši državi srečujemo s kršitvami človekovih pravic na tem področju, ki se kažejo v raznih oblikah stigmatizacije in socialne izključenosti duševnih bolnikov. Kršitve človekovih pravic se pojavljajo tudi pri posameznih metodah zdravljenja, uporabah posebnih varovalnih ukrepov in prisilni hospitalizaciji.

Kršitve človekovih pravic duševnim bolnikom se pojavljajo na naslednjih področjih:

- prevelikem obsegu hospitalizacij zaradi nerazvitosti skupnostnih oblik obravnave,
- dominantnosti institucionalnega načina zdravljenja in oskrbe (od 3000 do 4000 oseb z dolgotrajnimi duševnimi stiskami živi v institucijah izven skupnosti),
- težavah pri pridobivanju in ohranjanju stanovanja (veliko stanovalcev socialnih zavodov z dolgotrajno duševno stisko, se ne more preseliti iz zavodov zaradi nedostopnosti stanovanj, številni brezdomci doživljajo duševno stisko, osebe v duševni krizi ali z dolgotrajnimi težavami pogosto nimajo stanovanjske varnosti, itd.),
- ovirah pri zaposlovanju in ohranjanju zaposlitve (stigma prispeva k težji zaposljivosti, med duševno stisko osebe nimajo ustrezne podpore za ohranjanje delovnega mesta in so pogosto zaradi duševne stiske odpuščene),
- nižjih prihodkih (osebe z ovirami na področju duševnega zdravja so pogosto prikrajšane v primerjavi z drugimi skupinami prebivalcev z ovirami, pogosto je stiska povezana z materialnim pomanjkanjem, zadolževanjem ipd.), kar vodi v revščino,
- prikrajšanost pri družabnih stikih,
- odsotnost vključevanja duševnih bolnikov v mreže v skupnostih (osebe z duševno stisko so pogosto osamljene, izolirane v skupini oseb s podobno nalepko, prikrajšane pri udeleževanju v kulturnih, športnih in drugih družabnih in družbenih dejavnostih in dogodkih),
- osebe, pri katerih so duševna obolenja povezana še z drugimi oviranostmi (zasvojenost, telesna oviranost, telesne bolezni, idr.), so še posebej prikrajšane in izključene.

Implementacija Zakona o duševnem zdravju, predvsem pri razvoju služb zastopnika, koordinatorja obravnave v skupnosti in koordinatorja nadzorovane obravnave, v praksi še ni zaživel. Še posebej bi bilo potrebno upoštevati zakonske opredelitve v postopkih prisilne obravnave in hospitalizacije v oddelke pod posebnim nadzorom ter preprečevati kršitve človekovih pravic pri uporabi posebnih varnostnih ukrepov, uporabi posebnih metod zdravljenja in spoštovati vsa določila Zakona o duševnem zdravju, ki dovoljujejo sodno varstvo oseb, v primerih hospitalizacije proti bolnikovi volji v oddelke, ki so pod posebnim nadzorstvom.

Zastopniki pravic oseb na področju duševnega zdravja bodo morali predvsem poskrbeti za implementacijo pravic oseb v oddelku pod posebnim nadzorom, v varovanem oddelku in v nadzorovani obravnavi, pri uporabi posebnih varnostnih ukrepov, posebnih metod zdravljenja, pri sodnem varstvu oseb v primerih hospitalizacije proti svoji volji ter vseh ostalih pravicah, kot so opredeljene v 12. členu Zakona o duševnem zdravju.

Med kršitve človekovih pravic osebam s težavami v duševnem zdravju prištevamo tudi žaljive, ponižujoče in neprimerne izraze, s katerimi se v medijih prikazuje zdravstveno stanje in splošni položaj teh oseb.

Državni svet nadalje ugotavlja, da so v predlogu Nacionalnega programa duševnega zdravja opredeljene nevladne organizacije kot najpomembnejši nosilec boja proti stigmatizaciji duševnih motenj in socialni izključenosti. Zato Državni svet ocenjuje, da bi bilo potrebno razmisliti o vključevanju določenih programov in storitev s področja duševnega zdravja, ki jih posamezne nevladne organizacije obvladujejo, v javno mrežo in pri tem upoštevati regionalne, prostorske, kadrovske in druge vidike. V Nacionalnem programu duševnega zdravja bi morali predvideti transparenten način oblikovanja, izvajanja, medsektorskega sodelovanja in financiranja programov s področja duševnega zdravja ter njihov nadzor.

Za zagotovitev stabilnejšega financiranja za izvajanje programov s področja duševnega zdravja, ki jih nudijo nevladne organizacije, bi bilo potrebno proučiti obstoječi programski način sofinanciranja storitev s področja duševnega zdravja. V okviru pravnih izhodišč, ki jih omogoča tako evropska kot naša zakonodaja, bi bilo potrebno proučiti tako sistem podeljevanja koncesij kot tudi podeljevanje ali prenos javnih pooblastil za storitve, ki jih izvajajo nevladne organizacije.

Državni svet nadalje predlaga, da se v nacionalnem programu duševnega zdravja opredeli mrežo programov in storitev na primarnem nivoju v vseh regijah Republike Slovenije, v katero se vključi kot izvajalce tudi nevladne organizacije. Iz analize, ki so jo izdelale nevladne organizacije na področju duševnega zdravja, je razvidno, da vsem osebam s težavami v duševnem zdravju ni omogočen dostop do programov in storitev v lokalni skupnosti. Z ozirom na dejstvo, da je to najpomembnejši element pri presoji učinkovitosti delovanja celotnega sistema varovanja duševnega zdravja prebivalstva, tako z vidika zagotavljanja načela enakosti kot z vidika načela proste izbire, je potrebno natančno zagotoviti pokritost po statističnih regijah Republike Slovenije s preventivnimi in socialno varstvenimi programi (stanovanjske skupine, dnevni centri, informativno-svetovalne pisarne itd.).

Državni svet tudi predlaga Ministrstvu za zdravje in Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, da detajlno proučita prejemke oseb s težavami v duševnem zdravju (pokojnine, invalidske pokojnine in druge socialne prejemke), ker izredno nizki osebni prejemki (najnižja pokojninska osnova znaša samo 535,31 eurov) predstavljajo veliko kršitev človekovih pravic in poskrbita, da bo osebam s težavami v duševnem zdravju zagotovljeno dostojno življenje.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Boris Šuštaršič.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k Predlogu zakona o pogrebni dejavnosti in upravljanju pokopališč (ZPDUP) - druga obravnava

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 24. 2. 2010 sprejel mnenje k Predlogu zakona o pogrebni dejavnosti in upravljanju pokopališč (ZPDUP) - druga obravnava

Državni svet ne podpira predloga zakona.

Državni svet ocenjuje, da je veljavna zakonska ureditev področja pogrebne in pokopališke dejavnosti potrebna posodobitve in sprememb v smeri izboljšanja tehničnih standardov storitev, ki jih pričakujejo samoupravne lokalne skupnosti in izvajalci teh storitev.

S predlaganim zakonom se v nasprotju od veljavne ureditve opravljanje pogrebne dejavnosti prepušča delovanju prostega trga in s tem odvzema samoupravnim lokalnim skupnostim ena od njihovih izvirnih nalog, medtem ko pokopališka dejavnost še nadalje ostaja v pristojnosti samoupravnih lokalnih skupnosti kot gospodarska javna služba. Državni svet ne podpira predloga, da je pogrebna dejavnost podvržena delovanju prostega trga in pridobitnim principom ter se ne strinja z argumenti predlagatelja, da bo razvoj konkurence med izvajalci pogrebnih storitev prispeval h kakovostnejšemu izvajanju storitev ter znižanju cen. S spremembo načina izvajanja dejavnosti ne moremo zagotoviti boljših standardov in kakovosti opravljanja storitev, vsekakor pa se poveča negotovost glede oblikovanja cen teh storitev, na kar nas opominjajo tudi cene geodetskih storitev, ki so se bistveno povišale s preходом na prosti trg. Državni svet ob tem opozarja na podatek, ki ga je podala predstavnica Gospodarske zbornice Slovenije na seji Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj, da so cene teh storitev v Parizu s preходом na prosti trg v petih letih porasle za 30 %, obenem pa je prehod povzročil monopolni položaj enega izvajalca.

Državni svet podpira predlog, da se pogrebna dejavnost opravlja kot izbirna lokalna gospodarska javna služba, medtem ko bi lahko zakon dopuščal, da se prostemu trgu prepustijo samo nadstandardne pogrebne storitve. Ne glede na način izvajanja storitev pogrebne dejavnosti pa je nujno predpisati minimalne in enotne standarde ter dvigniti kvaliteto organiziranosti ter nadzora nad izvajanjem pogrebnih in pokopaliških storitev.

Državni svet se pridružuje mnenju Skupnosti občin Slovenije, ki opozarja, da bodo imele številne občine, kjer imajo podeljene koncesije za opravljanje pogrebne dejavnosti, težave, saj bodo morale plačati odškodnine zaradi predčasnega razdrta koncesijskih pogodb, če se bo izvajanje pogrebnih storitev preneslo na prosti trg. Državni svet poudarja, da predlog zakona vprašanja odškodninskih zahtevkov koncesionarjev ne rešuje.

Državni svet ugotavlja, da predlog zakona ne rešuje vprašanja statusa oziroma lastniškega vprašanja pokopališč, kar pa je za samoupravne lokalne skupnosti zelo pomembno vprašanje, ki bi ga kazalo urediti v okviru predlagane celovite systemske ureditve tega področja. Predlog zakona se tudi ne dotika vprašanja sodobnih načinov izvajanja pogrebne dejavnosti, ki so že uveljavljeni v evropskem in širšem prostoru.

Državni svet pričakuje, da bo predlagatelj v sodelovanju z obema interesnima zbornicama tehnični del zakona uskladil ter upošteval pripombe Zakonodajno - pravne službe Državnega zbora.

Državni svet predlaga, da se preučijo pripombe Skupnosti občin Slovenije, še posebej opozorila glede predlaganega novega koncepta izvajanja storitev pogrebne dejavnosti.

Ob ugotovitvi, da samoupravne lokalne skupnosti s predlogom zakona izgubljajo izvirno nalogo, se Državnemu svetu postavlja vprašanje, zakaj država na eni strani občinam odvzema pristojnost pri organizaciji pogrebnih služb, katere občine dokaj dobro opravljajo, na drugi strani pa ne rešuje problematičnih področij kot sta odlaganje odpadkov in izvajanje dimnikarske službe.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje k Predlogu zakona o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije (ZUKN) - druga obravnava

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 24. 2. 2010 sprejel mnenje k Predlogu zakona o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije (ZUKN) - druga obravnava

Državni svet predloga zakona ne podpira.

Zakon predvideva za način upravljanja dva temeljna dokumenta in sicer strategijo upravljanja, ki jo bo sprejel državni zbor za obdobje najmanj treh let in vsebuje razvojne usmeritve države kot lastnika posameznih družb ter konkretizacijo te strategije - letni načrt upravljanja kapitalskih naložb, ki bo v pristojnosti vlade. Predvideno je, da bo novoustanovljena Agencija za upravljanje kapitalskih naložb Republike Slovenije razpolagala s portfeljskimi naložbami samostojno, s strateškimi pa po predhodnem soglasju vlade. Direktor agencije bo vodil njeno poslovanje in sprejemal odločitve o upravljanju kapitalskih naložb, tričlanski svet agencije pa bo nadzoroval poslovanje agencije in dajal soglasja k določenim odločitvam upravljanja kapitalskih naložb. Zakon predvideva, da bo premoženje še vedno ostalo v državni lasti, agencija pa bo nastopala kot agent države. Ker je za obstoječi sistem upravljanja kapitalskih naložb v Sloveniji značilna velika razdrobljenost ter prepletanje sektorskih politik z lastniškim upravljanjem, je nova normativna ureditev pomembna z vidika preglednosti in učinkovitosti upravljanja naložb. Država se ne bo vključevala v vodenje tekočega poslovanja družb v državni lasti, ampak bo to vlogo prepuščala upravi družb in njenim nadzornikom.

Državni svet ocenjuje, da je temeljna ideja predloga o nujnosti ureditve upravljanja kapitalskih naložb sicer sprejemljiva, ob tem pa izraža nekatere pomisleke o primernosti zakona. Predvsem bi bilo po mnenju Državnega sveta potrebno iz zakonske ureditve izključiti pretiran vpliv političnih strank na odločanje ter zagotoviti strokovne mehanizme in transparentnost za učinkovito gospodarjenje z deleži države. Zagotoviti bi bilo potrebno kvalitetno upravljanje preko finančno -

poslovnega sistema, ki bi bil sposoben sprejemati strateško - podjetniške odločitve. Povsem jasno bi morala biti opredeljena odgovornost za dobro upravljanje z zaupanim premoženjem.

Po mnenju Državnega sveta je potrebno in možno predlagane zakonske rešitve še pomembno izboljšati, in podrobneje osvetliti različne vidike upravljanja kapitalskih naložb Republike Slovenije, s tem pa pripraviti podlago za uspešno upravljanje finančnega premoženja države. Državni svet predlaga tudi dodaten razmislek o povečanju števila članov sveta in uprave, pri čemer naj zakonski predlog ne bi izključeval tudi članov Državnega sveta v organih agencije.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Branko Majes.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Prvi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj državnih svetnikov Petra Požuna in Draga Ščernjaviča v zvezi z uvrstitvijo problematike Vzajemne zdravstvene zavarovalnice, d.v.z.

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 24. 2. 2010 v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval ponovna vprašanja državnega svetnika Petra Požuna in Draga Ščernjaviča v zvezi z uvrstitvijo problematike Vzajemne zdravstvene zavarovalnice, d.v.z., in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira ponovna vprašanja državnega svetnika Petra Požuna in Draga Ščernjaviča in predlaga Vzajemni zdravstveni zavarovalnici, d.v.z. Ljubljana, da vprašanja ponovno preuči in na njih odgovori.

Ponovna vprašanja državnega svetnika Petra Požuna in Draga Ščernjaviča se glasijo:

Državni svet Republike Slovenije je na 21. seji 9. 12. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanja Draga Ščernjaviča in Petra Požuna v zvezi z razreševanjem problematike Vzajemne d.v.z., in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel sklep, da podpira vprašanja Draga Ščernjaviča in Petra Požuna in predlaga Ministrstvu za zdravje in Ministrstvu za finance, da vprašanja preučita in na njih odgovorita.

Ministrstvo za zdravje in Ministrstvo za finance sta nam v mesecu decembru 2009 odgovorila, da za postavljena vprašanja nista pristojni in napotili Državni svet Republike Slovenije, da vprašanja posreduje na Izredno upravo Vzajemne zdravstvene zavarovalnice in na Agencijo za zavarovalni nadzor, Ljubljana. V mesecu januarju 2010 je Državni svet Republike Slovenije vprašanja posredoval na omenjena naslova. 16.2.2010 smo v Državnem svetu Republike Slovenije prejeli odgovor od Izredne uprave Vzajemne zdravstvene zavarovalnice, v katerem pa ni niti enega konkretnega odgovora na postavljena vprašanja. Od Agencije za zavarovalni nadzor odgovora še nismo prejeli.

Z ozirom na dejstvo, da problematika Vzajemne zadeva splošni družbeni interes in da ima več kot 860.000 zavarovancev pri njej dodatno zdravstveno zavarovanje ter glede na to, da niti pristojna ministrstva niti Izredna uprava Vzajemne zdravstvene zavarovalnice, nočejo posredovati konkretnih odgovorov o nenamenskem trošenju denarja zavarovancev, kar kaže na nadaljevanje politike prejšnje uprave ter na skrajno omalovažujoč odnos odgovornih ministrstev ter Izredne uprave do zavarovancev in sredstev, ki so jih ti namenili za zagotavljanje kakovostnega zdravstvenega varstva. V sedanji skrajno zaostreni ekonomski situaciji v zdravstvenem sistemu, v pričakovanem krčenju pravic iz obveznega in dodatnega zdravstvenega zavarovanja ter ob nižanju standarda zdravstvenih storitev, je dolžnost vseh državnih ustanov, da zagotavljajo transparentno in pošteno trošenje namenskih sredstev za zdravstveno varstvo.

Državni svet Republike Slovenije, v katerem so zastopniki interesov prebivalstva, ima moralno obvezo terjati od vseh pristojnih odgovore na konkretno zastavljena vprašanja, ki zadevajo več kot tretjino prebivalcev Republike Slovenije. Zato je potrebno, da o tej žgoči problematiki spregovorijo člani Državnega sveta Republike Slovenije na eni prihodnjih sej.

KRONOLOGIJA ZADEVE:

Državni svet Republike Slovenije je na 21. seji 9. 12. 2009, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanja Draga Ščernjaviča in Petra Požuna v zvezi z razreševanjem problematike Vzajemne d.v.z., in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja Draga Ščernjaviča in Petra Požuna in predlaga Ministrstvu za zdravje in Ministrstvu za finance, da vprašanja preučita in na njih odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Draga Ščernjaviča se glasijo:

Kako poteka revizija objavljenih spornih projektov, pogodb in poslovnih svetovanj v Vzajemni? Pozivamo vas, da za vsak v nadaljevanju omenjen projekt oziroma pogodbo odgovorite ali se je pričelo z revizijo omenjenega poslovanja in ali se je izredna uprava lotila tudi vsebinske revizije poslovanja? Kdo jo izvaja, kdaj bo predvidoma zaključena oziroma kateri konkretni ukrepi so že bili izvedeni?

- Ali je izvedena revizija celotnega poslovanja Vzajemne s podjetjem Geacomm, d.o.o od I. 2006, še posebej podrobno pa vsebinska revizija s Pogodbo o implementaciji internih modelov upravljanja s tveganji v povezavi s smernicami Solvency II, katere prvotna vrednost je znašala 164.900,00 EUR (brez DDV) ter pogodbo o implementaciji programskega paketa FIN-AS in modula za knjiženje vrednostnih papirjev.
- Ali je izvedena revizija poslovanja Vzajemne z Adacto d.o.o., še posebej podrobno pa vsebinska revizija modelov za obvladovanje tveganj po pogodbi o razvoju in implementaciji internega »ASSET LIABILITY MANAGEMENT« MODELA, INTERNEGA MODELA OBRETNOSTNIH MER IN INTERNEGA MODELA KREDITNIH TVEGANJ CREDITRISK+ TER O SVETOVANJU S PODROČJA »SOLVENCY II«, ki jo je Vzajemna sklenila s podjetjem Adacta, d.o.o.? Koga (katerega neodvisnega strokovnjaka) ste vključili v revizijo?
- Ali je izvedena revizija vseh pogodb o Poslovnem sodelovanju Vzajemne s Percepcijo, d.o.o., še posebej pa Pogodbo o poslovnem sodelovanju glede Postavitve novega spletnega mesta za Življenjska zavarovanja in Analizo obstoječega stanja spletne strani www.vzajemna.si s konkretnimi predlogi za njeno posodobitev? Ali je bilo novo spletno mesto za Življenjska zavarovanja res vzpostavljeno? Ali ste izvedli revizijo (ponarejenih) pooblastil za aprilsko skupščino s strani nekdanjega nadzornika Vzajemne (Ivana Sepaherja in Mirke Sedmak – tete Boštjana Averja), o čemer so poročali mediji?
- Kakšno je sodelovanje in višina nakazil, ki so bila v letu 2009 izplačana npr. različnim odvetniškim pisarnam oziroma odvetnikom? Kakšno je vaše stališče glede morebitnega bodočega sodelovanja z odvetniškimi pisarnami? Koliko sredstev je bilo porabljenih v I. 2009 za t.i. lobiste in PR strokovnjake (Ljubljanski val, Modra celica, Pristop, ...)?
- Kolikšni so bili stroški oglaševanja v raznih medijih v zadnjih šestih mesecih (še posebej od meseca maja 2009 naprej)? Katere nove pogodbe in s kom jih je nova uprava sklenila? Kolikšen je znesek financiranja Požareporta, INFO TV, Radio 1 v I. 2009?

- Ali je izvedena revizija smotrnosti porabe sredstev za projekt Oltra (izgradnje zdravstvenega centra v Ankaranu)?
- Ali je izvedena revizija poslovnega sodelovanja ter pregled in vsebinska revizija izdelkov g. Marka Jakliča, ki mu jih je plačala Vzajemna ter dejansko avtorstvo izdelkov?
- Ali je izvedena revizija smotrnosti nakupa vseh nepremičnin Vzajemne (poslovnih prostorov v Ljubljani na Kotnikovi ter kletnih prostorov na Mali ulici, poslovnih prostorov na Ravnah na Koroškem idr.)?
- Ali je službeni avtomobil bivšega predsednika uprave Boštjana Averja (Porsche Cayenne) že prodan in koliko je Vzajemna za omenjeni avtomobil iztržila? Kdo bo pokrival razliko?
- Kaj je z revizijo naložbe Vzajemne v luksemburški sklad iz l. 2007 v višini 2 mio evrov? Kdo jo je odredil? Koliko je znašala in kolikšna je danes vrednost teh naložb?
- Ali je razrešeni dosednji predsednik uprave Boštjan Aver sedaj svetovalec uprave? Kdo mu je podpisal pogodbo in kakšna je višina njegove plače?
- Koliko je še sklenjenih individualnih pogodb v Vzajemni? Kolikšne so plače sedanjih članov izredne uprave?
- Kakšen status imajo najaktivnejši »asistenti« bivšega predsednika uprave Boštjana Averja in Marka Jakliča, ki so še zaposleni v Vzajemni? Kakšne namene imate glede njihove nadaljnje vloge v Vzajemni in kdaj se bo to zgodilo? Ali boste uresničili predlog Boštjana Averja in Marka Jakliča, da g. Robert Sraka postane izvršni direktor Vzajemne?
- Ali ima g. Marko Jaklič na Vzajemni še vedno svojo pisarno? Zakaj jo potrebuje oziroma jo je potreboval?
- Kakšno je stanje arhiva po vpisniku? Informirani smo, da se je 28.10.2009 cel dan pospešeno uničevala poslovna dokumentacija in brisala elektronska pošta iz elektronskih nabiralnikov. Kakšne ukrepe je glede stanja, zavarovanja arhiva in preprečevanja uničevanja poslovne dokumentacije povzela izredna uprava Vzajemne?
- Zakaj so morali nekateri zaposleni z Vzajemne za bivšo upravo med rednim delovnim časom pripravljati dele primopredajnega poročila? Ali je bilo to storjeno z odobritvijo izredne uprave? Kdo je direktorju pravne službe g. Janezu Gregoriču dovolil, da med rednim delovnim časom pripravlja pooblastila za skupščino Vzajemne za Marka Jakliča (Žurnal24, 27.10.2009, Jakličev pomočnik)?
- Kdo so glavni svetovalci (notranji in zunanji) izredne uprave?
- Ali so vsi odgovorni (razrešena uprava) do 13.11.2009 predali celovita primopredajna poročila, kot je bilo navedeno v intervjuju za medije s strani g. Kidriča? Kaj je razvidno iz poročil in kakšne aktivnosti se bodo podvzele?
- Ali ima Agencija za zavarovalni nadzor predvsem njen predsednik g. Mihael Perman še zaupanje pristojnega ministrstva in Vlade RS?

Vprašanja državnega svetnika Petra Požuna se glasita:

- Kolikšno višino sredstev po letih je Vzajemna d.v.z. nakazala v zadnjih 4 letih za donacije različnim organizacijam (političnim strankam, sindikatom, društvom in raznim združenjem)?
- Kakšen je bil namen donacij po posameznih pogodbah in kolikšna je bila višina donacije?

Obrazložitev:

- Geacomm, d.o.o. je nepremičninsko podjetje iz Kopra, ki je v lasti Jožefa Mužerlina, ki je oče delavca Vzajemne Denisa Mužerlina, ki velja za desno roko Boštjana Averja. Vzajemna in Geacomm sodelujeta že od l. 2006. Geacomm sodeluje na področju programske podpore za knjiženje vrednostnih papirjev, modula za analizo naložb, analizo tveganj, likvidnosti in prikaza portfelija naložb programskega paketa FIN - AS Vzajemni. V l. 2007 je bila sklenjena tudi pogodba o implementaciji internih modelov upravljanja s tveganji, iz naslova katere je

samo v mesecu juniju 2009 na zahtevo Boštjana Averja Vzajemna nakazala kljub opozorilom medijev Geacomm 84.000 EUR. Denis Mužerlin je po navedbah novinarjev nakazal Boštjanu Averju večkrat (kot vračilo posojila) po 15.000 eur, za kar imajo novinarji tudi materialne dokaze (bančne izpiske). Denisa Mužerlina je na Vzajemno pripeljal Boštjan Aver.

- Dr. Tomaž Slivnik je javno opozoril na nepravilnosti izbranih modelov za obvladovanje tveganj in njihovo nekoristnost, domnevno precenjenost projekta Solvetnost II in način pridobivanja posla (sestanke z Boštjanom Averjem, Alešom Ahčanom ter Tomažem Volkom). V komunikaciji pa je po besedah g. Slivnika sodeloval tudi direktor Agencije za zavarovalni nadzor dr. Mihael Perman. O tem so poročali tudi številni mediji; Delo, Finance, Žurnal24 idr.. Tako so bili npr. v Delu objavljeni naslednji članki; Vzajemna drago razvija svoj model (29.5.2009); Agencija pomagala Vzajemni pisati statut (29.6.2009); Pogodbe z Adacto naj bi obravnaval nadzorni svet (1.7.2009); O poslu za 100.000 evrov so se dogovarjali kar v gostilni (8.7.2009); Pretres možnosti za boljše upravljanje idr.).
- Percepcija, d.o.o. je podjetje iz Semiča v lasti g. Jureta Sepaherja – sina bivšega člana nadzornega sveta Ivana Sepaherja. Poslovno sodelovanje Vzajemne in Percepције naj bi trajalo od l. 2005 in sicer na zahtevo Boštjana Averja. Sodelovanje naj bi bilo po nekaterih podatkih fiktivno (npr. postavitve novega spletnega mesta za življenjska zavarovanja, saj Vzajemna sploh še ni pridobila licence za izvajanje življenjskih zavarovanj in za to nima razvitih produktov). Pri g. Ivanu Sepaherju (in Mirki Sedmak – teti Boštjana Averja) je novinar odkrili več ponarejenih pooblastil za letošnjo aprilsko skupščino (Žurnal24, Sum zlorabe zavarovancev, 6.7.2009). Novinar je opozoril, da obstaja možnost sistematičnega ponarejanja pooblastil.
- Po nekaterih podatkih pridobljenih s strani zaposlenih Vzajemne gre za nepotrebna in zelo precenjena svetovanja odvetnikov oziroma odvetniških pisarn ter lobistov. Tako naj bi g. Marko Kosmač za svoje storitve samo v l. 2009 prejel okoli 100.000 EUR? G. Marko Kosmač je poročen s Tanjo Ahčan, sestrčno Aleša Ahčana, ki ga Marko Kosmač zastopa na sodišču. Marko Kosmač naj bi prav tako zastopal g. Mihaela Permana. Lobist g. Mile Šetinc naj bi mesečno dobival 5400 eur (Žurnal24, Zaslужkarji Vzajemne, 15.6.2009).
- Po nekaterih podatkih pridobljenih s strani delavcev Vzajemne naj bi se v tem obdobju za oglaševanje namenilo več kot 200.000 eur sredstev članov Vzajemne.
- Projekt Oltra: načrtovani nakup objekta Oltra (nad bolnišnico Valdoltra v Ankaranu), katerega kupnina je znašala 6 mio EUR, naj bi bil precenjen za približno 2 mio EUR. Celoten projekt pa naj bi znašal po različici B kar 14,5 mio EUR. Za razne študije in analize so bila porabljen velika sredstva (poslovno sodelovanje z Akropolo d.d. naj bi po pogodbi znašalo 49.000 Eur (brez DDV)).
- Po poročanju nekaterih medijev (npr. Žurnal24, Aver kupuje kleti sredi Ljubljane, 8.9.2009) je Vzajemna po navodilih Averja, Henigmmana in Hvale v zadnjih mesecih pospešeno in drago nakupovala nepremičnine. Za poslovne prostore na Ravnah na Koroškem naj bi odštela 320 tisoč evrov ali 1.600 evrov na kvadratni meter, kljub temu da je imela z ZZZS pod zelo ugodnimi pogoji podaljšano pogodbo o najemu poslovnih prostorov do l. 2015. Prodajalec poslovnih prostorov je bil gradbenik Igerc Miran, s. p.. Iz Raven na Koroškem je tudi predstavnik delavcev v nadzornem svetu Vzajemne Igerc Primož. Prav tako naj bi na Mali ulici v Ljubljani Vzajemna kupila kletne prostore. Po mnenju delavcev Vzajemne naj bi bil tudi močno precenjen pred leti s strani Jakliča in Henigmmana izveden nakup poslovnih prostorov na Kotnikovi ulici v Ljubljani.
- Službeni avtomobil Boštjana Avra (Porsche Cayenne) je Vzajemna kupila konec leta 2007 za 36.000 EUR. Skupaj s carino je Vzajemna odštela okoli 43.000 EUR. Mediji so pred časom poročili, da je avto sedaj ocenjen na 16.000 eur.

Vzajemna d.v.z. namenja letno donacijam veliko finančnih sredstev za različne namene. Ta sredstva so pogosto razdeljena netransparentno in so v zadnjem času, ko je bilo o Vzajemni veliko govora, sprožila veliko vprašanj. Ker gre za denar, ki ga zbira od skoraj 900.000 zavarovancev in je namenjen izvajanju zdravstvenega varstva prebivalcev, je za vse državljane, posebej pa za zavarovance, posebno pomembno, v kakšne namene se troši. V času, ko je ves čas veliko govora o pomanjkanju sredstev za zdravstvo, je nujno, da se vsa zbrana sredstva, ki jih Vzajemna pridobiva za svoje delovanje, koristijo za to, da se skrajšujejo čakalne vrste in da se pacientom omogočijo sodobni načini zdravljenja.

Glede na občutljivost področja je nujno, da je tudi področje donacij ali poraba sredstev, ki jih Vzajemna ne porablja za plačevanje odhodkov za škode, transparentna, skrbno nadzorovana ter da imajo zavarovanci informacijo o tem, kako se ta sredstva porabljajo.

Glede na to, da pomemben del odgovornosti v zvezi s problematiko Vzajemne d.v.z. s svojim delovanjem in odnosom do odprtih vprašanj in problemov nosita tudi pristojni ministrstvi predvsem Ministrstvo za finance in Ministrstvo za zdravje ter Agencija za zavarovalni nadzor lahko upravičeno pričakujemo, da se bo predvsem Ministrstvo za finance aktivno vključilo v reševanje nastalih odprtih vprašanj.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za zdravje in Ministrstvu za finance, da vprašanja preučita in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) na njih v roku 30 dni odgovorita.

* * *

Ministrstvo za zdravje je 23.12.2009 odgovorilo: "Prejeli smo vaš dopis in pobudo, da skupaj z Ministrstvom za finance preverimo ustreznost ravnanja oziroma odgovorimo na nekatera vprašanja glede poslovanja Vzajemne d.v.z.. Gre za odprta vprašanja, ki so bila javnosti prek medijev že večkrat predstavljena in o katerih obstoja dvom o ustreznosti ravnanja vodstva in organov upravljanja družbe pri ravnanju s sredstvi, ki so jih njeni zavarovanci namenili za dopolnilno zdravstveno zavarovanje. Vprašanja, ki jih zastavljate so povsem na mestu, saj gre za vprašanja uresničevanja načel vzajemnosti, ki naj bi bilo eno od temeljev vzajemne zavarovalne družbe.

Na zastavljena vprašanja vam žal ne moremo odgovoriti, saj ima glede vsebine, ki jih navajate, Ministrstvo za zdravje zelo omejena zakonska pooblastila. Po Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, (štev. 7212006-uradno prečiščeno besedilo, 11412006-ZUTPG, 91/2009, 71/2008-Skl.US, 76/2008, 118/2008-Skl.US) ima Ministrstvo za zdravje pooblastila, da:

- izdaja soglasje za opravljanje zavarovalnih poslov dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja (62. člen zakona),
- izvede in nadzoruje potek izravnave stroškov (izravnalne sheme) med zavarovalnicami, ki izvajajo dopolnilno zdravstveno zavarovanje, do katerih prihaja zaradi razlik v zavarovalnem portfelju kot so starost, spol in drugi razlogi v višini tveganj (62.e, 62.f in 62.9 člen zakona),
- od Agencije za zavarovalni nadzor zahteva izvedbo nadzora ali spremembo zavarovalnih pogodb z zavarovanci.

Nadzor nad delom zavarovalnic, ki izdajajo dopolnilna zdravstvena (in druga) zavarovanja je tako skladno z Zakonom o zavarovalništvu v celoti v pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor. Zaradi tega vam predlagamo, da odgovore na zastavljena vprašanja zaprosite Agencijo za

zavarovalni nadzor in začasno upravo Vzajemne d.v.z., ki se po njenih navedbah s temi vprašanji intenzivno ukvarja."

Ministrstvo za finance je 28.12.2009 odgovorilo: "V zvezi z vašim dopisom z dne 9.12.2009, v katerem Ministrstvu za finance (v nadaljevanju MF) zastavljate vrsto vprašanj glede poslovanja Vzajemne zdravstvene zavarovalnice, d.v.z. (v nadaljevanju: Vzajemna), vam sporočamo, da MF z informacijami, za katere ste zaprosili ne razpolaga.

Na podlagi zgoraj navedenega lahko MF odgovori samo na eno vaše vprašanje in sicer, ali ima AZN, predvsem njen direktor dr. Mihael Perman, še uživa zaupanje pristojnega ministra in Vlade RS. V zvezi s tem vam sporočamo, da tako direktor dr. Perman kot AZN uživata polno zaupanje MF in Vlade RS. Glede vseh ostalih vprašanj vas prosimo, da se obrnete neposredno na vodstvo Vzajemne."

Izredna uprava Vzajemne zdravstvene zavarovalnice je 12.2.2010 odgovorila:

" Poslovanje Vzajemne, d. v. z. in ravnanje njene uprave je bilo v preteklem letu predmet obsežne družbene in medijske obravnave. Postavljena so bila številna vprašanja in zahteve po odločnejšem reagiranju organov javne oblasti za njihovo ureditev. Agencija za zavarovalni nadzor (AZN) je prav zato skladno s svojimi pristojnostmi razrešila upravo Vzajemne in postavila izredno upravo ter ji dala mandat, da pregleda in uredi poslovanje tako, da bo za zavarovance varno in da bo upravljanje skladno z načeli vzajemnosti in določili zakona.

Vprašanja cenjenih državnih svetnikov o poslovanju Vzajemne v preteklem letu in o delovanju ter ukrepih izredne uprave so zelo podrobna. Na del vprašanj, v kolikor je pač mogoče javno razgrinjati podrobnejše podatke o poslovanju Vzajemne, ki po svoji naravi predstavljajo poslovne skrivnosti družbe, je bilo v dosedanjih sporočilih za javnost že odgovorjeno.

Izredna uprava se je nemudoma lotila podrobnejše revizije in analize dosedanjega poslovanja Vzajemne na številnih področjih dosedanjega spornega poslovanja Vzajemne, kar omenjate tudi v svojih vprašanjih.

Ob tem v skladu z zakonom o zavarovalništvu poteka še naprej podrobnejši nadzor poslovanja s strani Agencije za zavarovalni nadzor, ki je v času imenovanja izredne uprave tudi neposredni nadzorni organ le-te in mu izredna uprava o tem tudi sproti poroča.

Revizija poteka na različnih ravneh, predvsem v okviru delovanja notranje revizije v Vzajemni, za obsežnejše in vsebinsko zahtevne revizije, predvsem na področju informacijske tehnologije pa je izredna uprava angažirala revizijsko družbo Deloitte d.o.o.

Seveda pa uprava sodeluje tudi s preiskovalnimi organi, ki jim posreduje ustrezne podatke. Pri tem se je celotni revizijski pregled osredotočil, prav na vprašanja, ki jih zastavljate. Namen revizij, ki še niso končane, je prav ugotavljanje in odprava ugotovljenih nepravilnosti ter predlogi ukrepov.

Agencija za zavarovalni nadzor Vzajemni v okviru svojega nadzora nudi vso pomoč pri pregledu poslovanja. Ob teh revizijah se Vzajemna skuša uporabljati predvsem lastne zmožnosti in pomoč Agencije, saj angažiranje zunanjih revizorjev in izvedencev ni poceni, a je v nekaterih primerih nujno zaradi zapletenih (tudi forenzičnih) preiskav.

Na del vprašanj, ki jih zastavljate bolj konkretno, vam zato v tem trenutki žal ne moremo odgovoriti, z delom morebitnih odgovorov pa bi neutemeljeno posegli tudi v poslovne skrivnosti

in postopke družbe ter zavarovane pravice tretjih oseb, saj bi na del vprašanj lahko odgovorili le z izrecnim soglasjem omenjenih fizičnih in pravnih oseb.

Sicer pa izredna uprava o poslovanju in svojem delovanju podrobno poroča svojemu nadzornemu svetu Vzajemne in tudi posvetovalnemu organu, ki ga je ustanovila prav z namenom večje seznanjenosti članstva tudi v času mandata izredne uprave.

S prihodom izredne uprave v Vzajemno so bila takoj preklicana vsa dana pooblastila zaposlenim in v nadaljevanju znova podeljena glede na potrebe in program dela kakršnega si je zastavila izredna uprava. Dokler niso bile pregledane pogodbe, ki jih je Vzajemna imela z izvajalci na različnih področjih, novih obveznosti izredna uprava ni sprejela, pri starih obveznostih pa je pred podpisom zahtevala pregled in utemeljitev.

Izredna uprava, ki sicer mora zagotavljati, da redno delo družbe poteka v skladu s poslovnim načrtom, je takoj pregledala tudi svetovalne in medijske pogodbe ter - po ocenitvi njihove smotnosti - najbolj problematične odpovedala.

Za pogodbe ki so zadevale izvedbo obširnejših projektov ali bile vsebinsko ali finančno zahtevne, pa je izredna uprava najprej zahtevala njihovo revizijo in jih racionalizira postopno.

Za revidiranje projekta Solvency 2 pa bo, po dosedanjih izsledkih, izredna uprava morala angažirati sodnega izvedenca in pooblaščenega revizorja informacijskih sistemov, ki bosta svoje delo lahko začela opravljati predvidoma v mesecu marcu.

V skladu z vsem povedanim glede izvajanih pregledov poslovanja izredna uprava Vzajemne še ne razpolaga s podrobnejšimi rezultati. Ko bodo revizije opravljene in pridobljena poročila revizijskih hiš, bodo ugotovitve predstavljene nadzornemu svetu Vzajemne; takrat bodo nekatera vaša še neodgovorjena vprašanja lahko dobila bolj konkretne odgovore. Sicer pa bo Vzajemna skladno z zakonskimi zahtevami pripravila tudi letno poslovno poročilo, kjer bodo o poslovanju v preteklem letu tudi podani nekateri konkretnejši odgovori glede ugotovljenih nepravilnosti."

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z obravnavo **zadeve Občine Idrija na Računskem sodišču Republike Slovenije**

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 24. 2. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval vprašanje državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z obravnavo zadeve Občine Idrija na Računskem sodišču Republike Slovenije, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašnji državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna in predlaga Računskemu sodišču Republike Slovenije, da vprašanji preuči in nanju odgovori.

Vprašnji državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna se glasita:

1. Po kakšnih kriterijih Računsko sodišče Republike Slovenije razporedi prispele zadeve po prioriteti?
2. Kdaj namerava Računsko sodišče Republike Slovenije obravnavati obe vlogi Nadzornega odbora Občine Idrija, ki se nanašata na domnevni hujši kršitvi?

Obrazložitev:

Dne 22. 1. 2009 je Nadzorni odbor Občine Idrija poslal obvestilo o hujši kršitvi (št. 032-5/2007). Računsko sodišče je 5. 2. 2009 poslalo tipski odgovor (št. 1115-1/2009-10) iz katerega ni razvidno, ali bo Računsko sodišče zadevo sploh obravnavalo.

Nadzorni odbor Občine Idrija je dne 9. 6. 2009 pisno obvestil Računsko sodišče o grobi kršitvi določil Zakona o gospodarskih družbah in o sumu kaznivega dejanja. Računsko sodišče je zopet poslalo tipski odgovor (št. 1109-1/2009-1), v katerem zopet ni navedlo, ali namerava zadevo obravnavati ali ne.

Obe zadevi sta vsebinsko povezani in nakazujeta sum prelivanja občinskega kapitala v zasebne žepe in obremenjevanje občanov in občank z izredno visokimi dajatvami za komunalne storitve. Zato je nujno, da Računsko sodišče čim prej obravnava obe zadevi hkrati.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Računskemu sodišču Republike Slovenije, da vprašanji preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanju v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnih svetnikov Cvetka Zupančiča in Vincenca Otoničarja v zvezi z **možnostjo spremembe in dopolnitve Uredbe o koncesiji za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije**

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 24. 2. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval pobudo državnega svetnika Cvetka Zupančiča in Vincenca Otoničarja v zvezi z možnostjo spremembe in dopolnitve Uredbe

o koncesiji za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenije, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira pobudo državnega svetnika Cvetka Zupančiča in Vincenca Otoničarja in predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in nanjo odgovori.

Pobuda državnega svetnika Cvetka Zupančiča in Vincenca Otoničarja se glasi:

Vlada Republike Slovenije naj skupaj s Skladom kmetijskih zemljišč in gozdov preuči možnosti donosnejšega trženja koncesij, danih za izkoriščanje državnih gozdov, in ustrezno spremeni in dopolni veljavno Uredbo o koncesiji za izkoriščanje gozdov v lasti Republike Slovenija (Uradni list RS, št. 34/96 in 70/00), predvsem v delu, ki se nanaša na določitev plačila odškodnine za koncesijo.

O b r a z l o ž i t e v :

Državni svetniki smo bili opozorjeni na razne nepravilnosti oziroma z nerealno nizkimi "tržnimi" cenami, po katerih koncesionarji, največkrat kar sebi, prodajajo les iz državnih gozdov. Po ogledu koncesijskih pogodb na Skladu kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije smo ugotovili, da dobi država povprečno od 3 do 5 evrov za m³ lesa, posekanega v gozdovih, za katere je podeljena koncesija za dobo 20 let oz. do leta 2016. Vrednost lesa iz državnih gozdov je nenavadno nizka v primerjavi z cenami, ki jih dosegajo fizične osebe, ki prodajajo les iz svojih gozdov. Prav tako je nenavadno, kako je ovrednoten ta les, saj je izredno nizek odstotek lesa, ki je opredeljen kot les prve kategorije.

Prevladuje ocena, da nadzor s strani pristojnih državnih organov ni zadosten, zaradi česar je posamezni koncesionar še dodatno v privilegiranem položaju, še posebej če ima v lasti tudi sekundarno predelavo lesa (izdelava žaganega lesa in pol izdelkov za proizvodnjo izdelkov v gradbeništvu in pohištveni industriji, peletov, briketov ipd.)

Meniva, da je sprememba uredbe nujna, saj trenutno stanje ne daje vidnega doprinosa iz gozdov v lasti Republike Slovenije. Z ustrezno spremembo navedene uredbe bi se lahko povečali državni prihodki Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije, ne pa, da z izrabo prevladujočega položaja koncesionarji večajo svoje dobičke na račun državnega bogastva ter hkrati posredno zmanjšujejo zaposlenost v panožni dejavnosti predelave lesa.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da pobudo preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) nanjo v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z ustavljanjem in parkiranjem vozil na utrjenih javnih površinah

Državni svet Republike Slovenije je na 23. seji 24. 2. 2010, v skladu z 98. členom Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) obravnaval dodatna vprašanja državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna v zvezi z ustavljanjem in parkiranjem vozil na utrjenih javnih površinah, in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05 - UPB1 in 95/09-odl. US) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet podpira vprašanja državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna in predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanja preuči in nanje odgovori.

Vprašanja državnega svetnika Rastislava Jožeta Revna se glasijo:

1. Kako naj udeleženec v cestnem prometu ve, da je določena utrjena površina (asfalt, tlakovci, makadam, profido ali druge plošče, itd), ki je v stiku s cestiščem, namenjena prometu ali ne oziroma, da je ta površina prepovedana za ustavljanje in parkiranje, če ni ustrezne prometne signalizacije?
2. Ali neoznačitev prepovedi parkiranja na prej navedeni površini ni v nasprotju s 14. členom Ustave Republike Slovenije, ki zagotavlja enake pravice in temeljne svoboščine, med katere spada tudi pravica do obveščanja, kajti vsi udeleženci v cestnem prometu niso enako obveščeni o namembnosti površine iz prvega vprašanja, če ta površina ni označena z ustrezno prometno signalizacijo?
3. Kako lahko tujec (npr. tuji turist) prepozna, da utrjena površina iz prvega vprašanja ni namenjena parkiranju, če le-ta ni označena z mednarodno veljavnim prometnim znakom ali drugo mednarodno priznano prometno signalizacijo?
4. Ali razlaga, da prometna signalizacija ni potrebna za označitev prepovedi parkiranja na utrjeni površini, ki je v stiku s cestiščem, ne daje občinskemu oziroma mestnemu redarju pravico do lastne presoje o tem, katere take utrjene površine so dovoljene za parkiranje, katere pa ne ? Ali tako podarjena pravica ni v nasprotju z ZVCP-1 ?

Obrazložitev:

Ob obravnavi moje pobude je Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj na 32. seji 4. 11. 2009 sprejela sklep (št. 326-01/09-16/1 z dne 5. 11. 2009), s katerim je pozvala Ministrstvo za promet, Ministrstvo za notranje zadeve, Policijo ter Službo vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, da posredujejo pisno pojasnilo glede ugotavljanja kršitve trinajste točke četrtega odstavka 52. člena v povezavi s tretjim odstavkom 15. člena ZVCP-1 oziroma ugotavljanja kršitve v primeru ustavljanja in parkiranja vozil na utrjenih javnih površinah, kjer prepoved ustavljanja in parkiranja ni označena s predpisano prometno signalizacijo.

Ministrstvo za promet je, v sodelovanju z Ministrstvom za notranje zadeve, Policijo in Službo vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko, na vprašanje "Ali je postavitve prometne

signalizacije po 3. točki 15. člena ZVCP-1 predpogoj za ugotavljanje kršitve po 13. točki 4. odstavka 52. člena istega zakona?" v pisnem pojasnilu (št. 007-68/2009/168-008313 z dne 28. 1. 2010) v zadnjem odstavku navedlo: "V primerih, ko pravilo cestnega prometa drugačne ureditve ne dopušča (med njimi tudi pravilo cestnega prometa, določeno v 13. točki četrtega odstavka 52. člena ZVCP-1), postavitve prometne signalizacije ni predpogoj za ugotavljanje kršitev, povezanih z varnostjo cestnega prometa."

Prej navedeni odgovor zamegljuje bistvo postavljenega vprašanja o obveščenosti udeleženca v cestnem prometu glede namembnosti določene utrjene površine, zato postavljam zgoraj navedena dodatna vprašanja.

Pisni odgovor Ministrstva za promet v prvem odstavku navaja pristojnosti lokalne skupnosti, v drugem odstavku opisuje način dela in pristojnosti občinskega redarja, v tretjem odstavku skladnost občinske prometne ureditve z ZVCP-1, medtem ko zadnji odstavek pisnega odgovora Ministrstva za promet daje odgovor, da postavitve prometne signalizacije ni predpogoj za ugotavljanje kršitev, povezanih z varnostjo cestnega prometa.

4. odstavek 52. člena ZVCP-1 določa, kdaj je ustavitev in parkiranje prepovedano in v 13. točki tega odstavka določa tako področje: na vseh prometnih in drugih javnih površinah, ki niso namenjene prometu vozil ali niso namenjene prometu tovrstnih vozil,

Prvo vprašanje Komisije Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj se je nanašalo prav na jasnost označbe namembnosti določene utrjene površine. Če ni nedvoumno jasno označeno, da je na določeni utrjeni površini, ki se stika s cestiščem ali drugo površino namenjeno prometu, parkiranje prepovedano, potem je po splošnem pravilu "kar ni prepovedano, je dovoljeno" parkiranje tu dovoljeno. Posledično to pomeni, da občinski oziroma mestni redarji ne bi smeli izrekati glob za parkiranja na neoznačenih utrjenih površinah, če parkirana vozila drugače ne ovirajo prehoda ali prometa ali njihova ustavitve ni kakor koli v nasprotju z ZVCP-1. V praksi se dogaja, da občinski in mestni redarji izrekajo globe tistim voznikom, ki parkirajo na utrjenih površinah, ki v ZCPV-1 niso zajete kot površine, kjer ustavljanje in parkiranje ni dovoljeno.

Zaradi potrebe po razjasnitvi opisanega problema, Ministrstvu za promet postavljam dodatna vprašanja.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Ministrstvu za promet, da vprašanja preuči in v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) na njih v roku 30 dni odgovori.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Opravljanje funkcije članov Državnega sveta

Na podlagi 62. člena Zakona o državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05-UPB1) ter 66. in 67. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) je Državni svet Republike Slovenije na 23. seji, dne 24. 2. 2010, sprejel

Sklep o dopolnitvah Sklepa o merilih za izplačevanje sejin za opravljanje funkcije članov Državnega sveta in izplačil za opravljanje funkcije predsednika in sekretarja Državnega sveta

1. člen

3. člen Sklepa o merilih za izplačevanje sejin za opravljanje funkcije članov Državnega sveta in izplačil za opravljanje funkcije predsednika in sekretarja Državnega sveta (št. 020-02/92-26/40, z dne 9. 1.2008; v nadaljevanju: Sklep) se dopolni z novim drugim odstavkom, ki se glasi:

"Članu Državnega sveta, ki je invalid in za opravljanje dela v okviru Državnega sveta potrebuje fizično pomoč tretje osebe, kar izkaže s predložitvijo ustreznega potrdila o upravičenosti do dodatka za pomoč in postrežbo oziroma do družinskega pomočnika ali do primerljive pravice, se kot povračilo stroškov za tujo fizično pomoč prizna dodatni mesečni stalni del sejnine v višini, določeni v skladu s V. točko prvega odstavka 4. člena tega Sklepa."

2. člen

5. člen Sklepa se dopolni z novim sedmim odstavkom, ki se glasi:

"Za udeležbo na sejah organov ali delovnih teles, v katera so imenovani s strani Državnega sveta, so člani Državnega sveta upravičeni do spremenljivega dela sejnine v višini 4,20 odstotkov od 55. plačnega razreda."

Dosedanji sedmi odstavek postane osmi.

3. člen

Sklep začne veljati 1. 3. 2010.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Na podlagi 62. člena Zakona o državnem svetu (Uradni list RS, št. 100/05-UPB1) ter 66. in 67. člena Poslovnika Državnega sveta (Uradni list RS, št. 70/08 in 73/09) je Državni svet Republike Slovenije na 23. seji, dne 24. 2. 2010, sprejel naslednji

Sklep o spremembi sklepa o začasnem znižanju višine sejin za opravljanje funkcije članov državnega sveta in izplačil za opravljanje funkcije predsednika državnega sveta

1. člen

V Sklepu o začasnem znižanju višine sejin za opravljanje funkcije članov Državnega sveta in izplačil za opravljanja funkcije predsednika Državnega sveta (št. 111-01/09-1) se v 1. členu besedilo »za obdobje dvanajst mesecev od začetka uporabe tega sklepa« nadomesti z besedilom »do vključno 31.12.2010«.

2. člen

Sklep začne veljati z dnem, ko ga sprejme Državni svet Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. aprilom 2010.

O b r a z l o ž i t e v :

Vlada Republike Slovenije je za ublažitev finančne krize in napovedane gospodarske recesije v letu 2009 predlagala in sprejela vrsto ukrepov, med njimi tudi znižanje plač funkcionarjev v državi. S tem namenom je Državni zbor sprejel Zakon o začasnem znižanju plač funkcionarjem (Ur.l. RS, št. 20/2009; ZZZPF), ki začasno, za obdobje 12 mesecev, za 4 odstotke znižuje plače funkcionarjev, ki so uvrščene v plačno skupino A iz prvega odstavka 7. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Ur. l. RS, št. 108/09 UBP-13, Odl.US: U-I-244/08-14; v nadaljevanju: ZSPJS).

Dvanajst mesečno obdobje iz ZZZPF se bo izteklo 31.03.2010, zato je Vlada Državnemu zboru, zaradi preprečitve težko popravljivih posledic za delovanje države, ki bi nastale v primeru, da ne bi prišlo do ustreznega podaljšanja ukrepov na področju plač v javnem sektorju za funkcionarje, predlagala novelo zakona, katere namen je, da se prepreči povečanje javnofinančnih sredstev, ki so namenjena za plače funkcionarjev.

Državni zbor je na svoji 19. izredni seji dne 11. 02. 2010 sprejel Zakon o spremembi Zakona o začasnem znižanju plač funkcionarjev (ZZZPF-A), s katerim je podaljšal ukrep začasnega znižanja poslanskih plač do konca leta 2010.

Med funkcije Republike Slovenije spada tudi funkcija člana Državnega sveta (v nadaljevanju: državni svetnik) in sekretarja Državnega sveta. Za razliko od predsednika in sekretarja Državnega sveta, ki svojo funkcijo opravljata poklicno, se funkcija državnega svetnika opravlja nepoklicno. Državni svetniki imajo pravico do nadomestila izgubljenega zaslužka, kar se jim povrne v obliki sejnine, in pravico do povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije. Višina sejnine je določena s Sklepom o merilih za opravljanje funkcije članov Državnega sveta in izplačil za opravljanje funkcije predsednika in sekretarja Državnega sveta (št. 020-02/92-26/40 z dne 9.1.2008), katerega sprejem je v pristojnosti Državnega sveta.

ZZZPF torej ni posegel v višino sejnine, ki jo prejemajo državni svetniki, zaradi česar je bila sprejeta odločitev, da Državni svet sprejme akt, ki bo dosegel isti cilj, kot ga je zasledoval navedeni zakon.

Ker je Državni zbor z ZZZPF-A obdobje, v katerem se izvaja ukrep začasnega znižanja poslanskih plač, podaljšal do konca leta 2010, se je Državni svet odločil, da sledi noveli zakona in s tem tudi sam pripomore k varčevanju javnofinančnih sredstev.

Sklep o spremembi sklepa o začasnem znižanju višine sejin za opravljanje funkcije državnih svetnikov in izplačil za opravljanje funkcije predsednika Državnega sveta ne ureja znižanja plače za predsednika in sekretarja Državnega sveta, saj sta le-ti urejeni z ZSPJS, ki je bil prav tako spremenjen na 19. izredni seji Državnega zbora dne 11. 02. 2010 (Zakon o spremembah zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS-M)).

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Drugi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi Državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k **Predlogu zakona o Javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (ZJSKD)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na 24. seji 17. 2. 2010 obravnavala Predlog zakona o Javnem skladu Republike Slovenije za kulturne dejavnosti (ZJSKD) - druga obravnava, ki ga je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada.

Komisija navedeni predlog zakona podpira.

Predlagatelj je poudaril, da je osnovni namen zakona usklajitev z novim sistemskim Zakonom o javnih skladih, da se ohrani nemoteno delovanje javnega sklada za kulturne dejavnosti z namenom spodbujanja razvoja na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti. Sklad je že doslej opravljal naloge s področja ljubiteljskih kulturnih dejavnosti za lokalne skupnosti in jim nudil pomoč s sofinanciranjem in pri izbiri programov ter projektov.

Komisija je v razpravi ugotovila, da predlog zakona občinam ne prinaša dodatnih finančnih obveznosti in ne pomeni prenosa nalog iz državnih pristojnosti, temveč nadaljuje s prakso partnerstva med občinami in skladom za učinkovitejše opravljanje nalog občin na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti.

Komisija je v razpravi podprla popravke Skupnosti občin Slovenije, ki odpravljajo nejasnosti v 15. členu, ki ureja razmerja med skladom in lokalnimi skupnostmi s pogodbami za sofinanciranje projektov, ki jih izvajajo njihove območne izpostave.

Predstavnik Zveze kulturnih društev Slovenije je opozoril na dejstvo, da se pogosto zamenjuje njihovo delovanje s profesionalno kulturo in bo zato treba razčistiti neumestnost avtorskih nadomestil za opravljanje dejavnosti lokalnih zvez oziroma organizacij ljubiteljskih kulturnih društev. Zato je komisija priporočila, da naj Ministrstvo za kulturo pospeši pripravo normativne ureditve ljudske in ljubiteljske kulture.

Komisija je sklenila priporočiti, da naj predlagatelj še enkrat prouči pripombo predstavnika GLOSE, da se črta zadnji stavek prvega odstavka 6. člena, ki določa, da zaposleni v skladu ne morejo biti člani nadzornega sveta sklada. V obrazložitvi tega člena je namreč v tretjem odstavku zapisano, da se glede vprašanj v zvezi z imenovanjem članov nadzornega sveta lahko uporablja načelo, da le v primeru, če v tem predlogu zakona ni izrecno določeno, velja za imenovanje sistemski zakon. Ob tem so člani komisije še ugotovili, da trenutna zakonska ureditev ne omogoča preoblikovanja sklada v drugo statusno obliko, na primer javni zavod (medtem ko so po veljavnem zakonu ustanove pravne osebe zasebnega prava), ki bi omogočala drugačno rešitev v zvezi z imenovanjem članov nadzornega sveta.

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak, predstavnik interesov s področja kulture.

Komisija za kulturo, znanost,
šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l. r.
predsednik

Mnenje Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno-zasebnem partnerstvu - skrajšani postopek

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je 26. seji 9. marca 2010 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javno-zasebnem partnerstvu, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila skupina poslancev (prvopodpisani predlagatelj Vili Rezman).

Komisija je predlog zakona podprla.

Člani komisije se niso v celoti strinjali z navedbami, ki jih je v svojem mnenju k predlogu zakona podala vlada o tem, da obstaja tveganje, da bi s sprejeto novelo kršili pravo EU o nedovoljeni državni pomoči ter da podaljšanje roka po vsej verjetnosti ne bi rešilo ključnih problemov, ki se nanašajo na sredstva v upravljanju komunalnih podjetij. Glede na to, da se je ob sprejemanju Zakona o javno-zasebnem partnerstvu domnevalo, da bodo koncesijske pogodbe na podlagi novih javnih razpisov za izbiro koncesionarja lahko sklenjene v roku treh let od uveljavitve zakona, praksa pa je pokazala, da zahtevnost in raznolikost preoblikovanja javnih podjetij v gospodarske družbe ne dopušča pravočasne sklenitve koncesijske pogodbe po obstoječi zakonski rešitvi, so člani komisije menili, da bi bilo smiselno izkoristiti priložnost, ki jo ponuja predlagana sprememba zakona ter postopno in preudarno izvesti primerne in potrebne spremembe v naslednjih dveh letih.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Stojan Binder.

Komisija za gospodarstvo, obrt,
turizem in finance
mag. Stojan Binder, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za mednarodne odnose in evropske zadeve o aktualnemu dogajanju in položaju slovenske narodne skupnosti v Republiki Avstriji

Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve se je seznanila na 7. izredni seji, 15. 3. 2010 z dogajanji, povezanimi s slovensko narodno skupnostjo na avstrijskem Koroškem, glede njihove organiziranosti in financiranja s strani Republike Slovenije.

Člani komisije so prejeli predlog pogodbe, ki predvideva skupni koordinacijski odbor, ki jo je pripravil predsednik Enotne liste mag. Vladimir Smrtnik in tiskovno izjavo upravnega odbora Skupnosti koroških Slovencev in Slovenk, ki sprejema navedeni predlog pogodbe.

Minister dr. Boštjan Žekš je podal ustno informacijo o finančni podpori za slovensko manjšino v Avstriji, ki bo letos prejela enak znesek kot lani. Pojasnil je, da pa je prišlo do prerazporeditve finančnih sredstev za krovne politične organizacije, s čimer so se jim sredstva zmanjšala do 40%. Vzrok za njegovo ukrepanje je, da krovne politične organizacije letos niso pripravile usklajenega predloga financiranja.

Od vabljenih predstavnikov krovnih organizacij koroških Slovencev so se seje udeležili:

Dr. Marjan Šturm (Zveza slovenskih organizacij) je menil, da je potrebna temeljita razprava o možnih organizacijskih spremembah. Nastalo krizo vidi kot izziv za razmislek o možni reformi organiziranosti sedanjih struktur, ki pa bi morala upoštevati pluralnost. Glede na pozitivne trende v dvojezičnem šolstvu in naraščanju interesa za učenje slovenščine, je verjetno temu smiselno prilagoditi tudi delitev finančnih sredstev. Zveza slovenskih organizacij se je odzvala na priprave avstrijske zvezne vlade k spremembam zakona o narodnih manjšinah.

Joza Habernik (Skupnost Koroških Slovencev in Slovenk) je na seji predložil svoj izračun podpore Republike Slovenije za leto 2010 in podpore Republike Avstrije za leto 2009 po višini podpore na prosilca. Po njegovem je problematično nezaupanje med pripadniki manjšine do delitve finančnih sredstev.

Mag. Janko Kulmesch (Enotna lista) je povedal, da njihova stranka zagovarja reformo politične organiziranosti, ki bi vodila k učinkovitejšemu interesnemu zastopstvu. Vendar bo spremembe možno doseči le z sodelovanjem vseh akterjev.

Člani komisije so menili, da so politične organizacije na avstrijskem koroškem zelo pomembne, potrebno pa bi bilo, da bi delovale v smislu razumevanja in sodelovanja. V razpravi so se člani komisije zavzeli za tvorno sodelovanje vseh obstoječih političnih struktur med slovensko manjšino in poudarili njihovo odgovornost za prilagoditev delovanja ter vzpostavitev ustrezne organiziranosti. V Državnem svetu smo že do sedaj podpirali prizadevanja koroških Slovencev za ohranitev in razvoj manjšine. Tudi v stikih s predstavniki avstrijskih oblasti predstavniki Državnega sveta redno opozarjajo na položaj in nerešena vprašanja slovenske manjšine v Republiki Avstriji. V Državnem svetu podpiramo in si prizadevamo za čim bolj učinkovito sodelovanje obeh držav na vseh področjih, pri čemer so pripadniki slovenske narodnosti najboljši povezovalni dejavnik.

Komisija je sprejela naslednje sklepe:

1. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve se je seznanila z aktualno problematiko v delovanju in financiranju krovnih političnih organizacij Slovencev na avstrijskem Koroškem.
2. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve podpira predlog pogodbe o sodelovanju političnih struktur koroških Slovencev, ki jo je pripravil predsednik Enotne liste mag. Vladimir Smrtnik.
3. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve bo spremljala dogajanja, vezana na delovanje in povezovanje krovnih političnih organizacij Slovencev na avstrijskem Koroškem in nudila potrebno pomoč pri njihovih prizadevanjih v skladu s svojimi pristojnostmi.
4. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve bo, v cilju seznanitve s položajem slovenske narodne skupnosti, obiskala avstrijsko Koroško.

5. Komisija za mednarodne odnose in evropske zadeve pričakuje, da jo bodo predstavniki krovnih političnih organizacij Slovencev na avstrijskem Koroškem, obveščali o svojih aktivnostih.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Vincenc Otoničar.

Komisija za mednarodne
odnose in evropske zadeve
Vincenc Otoničar, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu Družinskega zakonika (DZ)** - druga obravnava

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je kot zainteresirano delovno telo na 53. seji dne 16.3.2010 v skladu z 21. členom Poslovnika Državnega sveta skupaj s Komisijo za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide obravnavala Predlog Družinskega zakonika, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije v okviru rednega postopka

Komisija Predloga Družinskega zakonika ne podpira.

Predlog Družinskega zakonika je obrazložila predstavnica Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve in poudarila, da Predlog zakonika ureja zakonsko zvezo in razmerja med zakoncema, zunajzakonsko skupnost, z rojstvom otroka in s posvojitvijo nastalo razmerje med starši in otrokom, oblike pomoči države pri težavah partnerskega in družinskega življenja, rejništvo in skrbništvo za otroke in druge osebe, ki potrebujejo posebno varstvo.

Predlog družinskega zakonika ohranja osnovno usmeritev ureditve družinskih razmerij, in sicer korist otroka in definirani pravni instituti, s katerimi država varuje otrokove koristi, v primerih, ko starši ne skrbijo, ali nimajo staršev ali so brez ustrezne starševske oskrbe (rejništvo, skrbništvo in posvojitve). Glede zakonske zveze, ki je predlagana kot življenjska skupnost dveh oseb (istega ali različnega spola), se ohranja načelo enakopravnosti zakoncev, postopek sklenitve zakonske zveze, pravice in dolžnosti zakoncev in zakoniti premoženjski režim. Isto velja za načine prenehanja zakonske zveze, in sicer za določbe sporazumne razveze in razveze na tožbo zakoncev ter razmerja med razvezanima zakoncema (dolžnost preživljanja razvezanega zakonca). Vsebinsko se ne posega v dolžnosti in pravice staršev in otrok ter načine ugotavljanja očetovstva/materinstva. V tem delu je osnovna ureditev le dopolnjena z rešitvami, ki so bile potrebne zaradi določenih pravnih praznin v obstoječih predpisih in so se vrsto let oblikovale v sodni praksi.

Pojem družine je v predlogu zakonika zastavljen širše kot v veljavnem zakonu, saj za družino štejejo tudi nekatere skupnosti življenja otroka z odraslo osebo, ki ni njegov roditelj ali posvojitelj, pod pogojema, da v skupnosti vlada individualni odnos skrbi odrasle osebe za otroka in da je ta skupnost tudi pravno blizu družinski skupnosti staršev in otrok (obstoj družine je vezan na

dolžnost preživljanja in ne na sorodstveno razmerje med otrokom in osebo, s katero živi v življenjski skupnosti). Družino ustvarja otrok. Če ni otroka, ni družine. Za pojem družine ni potrebno, da gre za skupnost otroka z obema staršema. Zadostuje, da živi otrok z enim od staršev ali z eno odraslo osebo, ki zanj skrbi in ki ima do otroka po zakonu pravice in obveznosti.

Po predlogu zakonika je zakonska zveza določena kot življenjska skupnost dveh oseb istega ali različnega spola. Predlog prvič priznava pravne posledice tudi življenjski skupnosti dveh oseb istega spola, ki nista sklenila zakonske zveze.

Predlog omogoča parom, ki to želijo, večje možnosti sklepanja zakonske zveze bolj diskretno ali manj formalistično. Zakonca imata, če to želita, možnost, da se s sklenitvijo ženitne pogodbe izogneta zakonitemu premoženjskemu režimu in si prosto dogovorita njun pogodbeni premoženjski režim. Lahko pa zakonca ostaneta pasivna, tedaj se njun premoženjski režim presoja po zakonskih določbah t.i. zakonitega premoženjskega režima – kot do sedaj.

Že prej smo poznali predhodno svetovanje pred vložitvijo tožbe oziroma sporazumnega predloga za razvezo zakonske zveze. Novost pa je družinska mediacija, ki se lahko opravi pred, med in po koncu sodnega postopka in to glede vseh družinskopravnih spornih vprašanj. Mediacijo naj bi izvajali centri za socialno delo in sodišča, lahko pa se dovoljenje podeli tudi drugi fizični/pravni osebi. Najpogostejše bodo obravnavani spori v zvezi z varstvom in vzgojo otrok ob razvezi zakonske zveze ali po razpadu zunajzakonske skupnosti.

Predlog zakonika prvič določa tudi prepoved telesnega kaznovanja otroka ali druge oblike ponižujočega ravnanja, ki zavezuje ne le starše, temveč tudi druge osebe, državne organe in nosilce javnih služb.

V predlogu zakonika se pristojnost za odločanje o ukrepih za varstvo koristi otroka deli med centre za socialno delo ter sodišča. Ukrepi za varstvo koristi otroka po predlogu zakonika so:

- nujni ukrepi (o teh odločajo centri za socialno delo),
- začasne odredbe (o teh odločajo sodišča),
- ukrepi trajnejšega značaja (o teh odločajo sodišča, razen o ukrepu nadzora izvajanja starševske skrbi, o katerem odločajo centri za socialno delo).

Predlog zakonika v poglavju o posvojitvah izrecno določa, da lahko zakonca ali zunajzakonska partnerja skupaj posvojita otroka. Predlog zakonika torej omogoča tudi istospolnima partnerjema možnost zasnove družine s posvojitvijo. V zvezi s tem predlagatelj ocenjuje, da izenačitev pravne ureditve istospolnih in heterospolnih življenjskih skupnosti vključuje tudi izenačitev v razmerju do tretjih oseb – za drugačno pravno ureditev po mnenju predlagatelja ne obstaja ustavno dopusten razlog.

Naloge, ki so s predlogom zakonika prenesene s centrov za socialno delo na sodišča, so dovolitev sklenitve zakonske zveze, posvojitve, odvzem otroka staršem in namestitve k drugi osebi, v rejništvo ali v zavod. Po predlogu zakonika imajo pristojnost odločanja o skrbniških zadevah centri za socialno delo in sodišča. Sodišča so stvarno pristojna za odločanje o skrbniških zadevah v primerih, ko odločajo o ukrepih za varstvo koristi otrok ter pri postavitvi odrasle osebe pod skrbništvo. V ostalih primerih pa o postavitvi skrbnika odločajo centri za socialno delo.

Komisija ugotavlja, da je bilo v pripravo Družinskega zakonika vloženo veliko, znanja in naporov in da je potrebno in je potrebno posodobiti star Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. Komisija opozarja, da se občutljiva družinska problematika spreminja in sprejema prav v času,

ko bi kazalo ponovno razmisliti o moralnih in etičnih normah družbe v sodobnem času, upošteva je razsežnosti gospodarske in socialne krize.

Glede na trenutne razmere v slovenski družbi, ki se srečuje z velikim socialnem razslojevanjem, s strahom vsakodnevne preživetja, revščino, zmanjševanjem socialnih, zdravstvenih, delovnih in drugih z Ustavo Republike Slovenije opredeljenih pravic, bi bilo potrebno predlog Družinskega zakonika pripraviti na podlagi temeljitih analiz iz področja zakonskih in družinskih razmerij. Predlog Družinskega zakonika bi moral biti pripravljen na osnovi podatkov in izkušenj iz dolgoletne strokovne in delovne prakse Centrov za socialno delo ter dolgoletne sodne prakse sodišč.

Tako Centri za socialno delo kot tudi sodišča bi morali imeti zagotovljene pogoje za reševanje pereče problematike zakonskih in družinskih razmerij, saj je znano, da tako prvi kot drugi nimajo zagotovljenih delovnih pogojev kot tudi ne ustreznih strokovnjakov, to pa so poleg socialnih delavcev in psihologov predvsem družinski terapevti, ki so najbolj usposobljeni za delo z družinami. Po podatkih, ki so na razpolago, je tudi razvidno, da se Centrom za socialno delo krčijo finančna sredstva in zmanjšuje število zaposlenih. Prav tako pa je tudi stanje na naših sodiščih zaskrbljujoče.

Po zadnji reformi na področju družinske zakonodaje, sredi leta 2004, ki je reševanje zadev s področja družinske problematike združila na enem mestu, je bil z januarjem 2005 v okviru Okrožnega sodišča v Ljubljani ustanovljen oddelek za družinsko sodstvo. To je omogočilo sodišču celovito obravnavanje družinskega prava in specializacijo odločanja v teh zadevah. Uvedli so specializacijo sodnikov, intenzivno usposabljanje in prostovoljno odločitev za delo na oddelku, ker gre za odločanje o zadevah, ki so lahko zelo stresne zaradi čustvovanja strank in odgovornosti, ki jo mora sprejeti sodnik, ko odloča o najboljših koristih otroka. Kasneje je bil oddelek za družinsko sodstvo ustanovljen tudi v Celju. Pri drugih okrožnih sodiščih v Sloveniji pa oddelkov za družinsko sodstvo niso vzpostavili, iz česar lahko sklepamo, da nimajo ustreznih pogojev za hitro in strokovno vodenje postopkov.

Predlog Družinskega zakonika na sodišča prenaša številne pristojnosti za odločanje v družinsko pravnih zadevah s centrov za socialno delo in komisija se sprašuje, kako jim bodo sodišča kos, saj nimajo potrebnih izkušenj in sodne prakse, niti kadrovskih in prostorskih pogojev za uspešno delovanje. Iz sedanje prakse je tudi znano, da sodišča zaposlujejo mlade sodnike, ki vodijo postopke v zvezi z družinskimi razmerji, ki nimajo ustreznega znanja in potrebne prakse. Odločanje v pravnih zadevah iz družinskih razmerij bi moralo biti zaupano samo sodnikom, ki imajo ustrezna dodatna znanja iz področja psihologije, sociologije ter družinske terapije ter potrebne izkušnje s sodno prakso, tako kot imajo to urejeno nekatere druge evropske države (družinski sodnik, mladinski sodnik itd.) Ob tem komisija poudarja, da bi bilo potrebno v Družinskem zakoniku opredeliti tudi odgovornost Centrov za socialno delo in sodišč za napačne odločitve in razzsodbe in da bi tako Centri za socialno delo kot sodišča morali svoje odločitve in razzsodbe spremljati ter v problematičnih primerih postopke obnoviti. Iz zdajšnje prakse je namreč razvidno, da niti Centri za socialno delo, niti sodišča ne odgovarjajo za svoje nepravilne in napačne odločitve in razzsodbe.

Komisija nadalje meni, da je predlagatelj zagotovil finančna sredstva, ki jih bo vložil v zagotavljanje boljših materialnih pogojev družin, vendar pa je pri tem izpustil pomemben del za zagotavljanje zdravih družin in to je permanentno izobraževanje staršev. Državni svet Republike Slovenije je to problematiko večkrat izpostavil na svojih posvetih in ob tem predlagal, da mora

Vlada Republike Slovenije zagotoviti pomoč staršem z vključitvijo družinskih terapevtov v izobraževalni sistem (v vrtcih, šolah, krajevnih skupnostih itd.).

Na področju dela z družinami so potrebni strokovnjaki s poglobljenim poznavanja področja družinskih in partnerskih odnosov, starševstva, intimne, življenjskega cikla družine in posameznika, družinske psihopatologije, empatičnega spremljanja posameznika in družine, čustvene regulacije travmatičnih izkušenj, verbalizacije čustvenih procesov itd. To so socialni delavci, psihologi, pravniki, in družinski terapevti.

Predlagatelj opredeljuje neobvezno mediacijo pri reševanju družinskih sporov, ki pa bi po mnenju komisije morala biti obvezna, prav tako bi moralo biti zakonsko opredeljeno, da jo lahko vodi samo kompetentna in strokovno usposobljena oseba in to je družinski terapevt. Opredelitev, da je lahko mediator kdorkoli (sodnik, odvetnik, socialni delavec, psiholog...), ki opravi eno-tedenski izobraževalni tečaj in da se na podlagi navodil, ki jih predpiše Minister za delo, družino in socialne zadeve, vpiše v seznam mediatorjev, je nezrela in neodgovorna.

Komisija opozarja na dejstvo, da glede zakonitega zastopnika otroka v predlogu Družinskega zakonika ni opredeljeno, kdo ga imenuje in kdo ga plača, saj je večina primerov razvez, dodelitev, predodelitev otrok, rejništva, skrbništva otrok in drugih oblik skrbstva nad otroki iz revnih družin. Ponovno je potrebno proučiti določbi 233. člena, ki ureja pristojnost za odločanje o namestitvi otroka v rejništvo tako, da so točno opredeljene in razmejene naloge in pristojnosti Centrov za socialno delo in tudi sodišč.

V predlogu Družinskega zakonika bi morala upoštevajoč prakso sodišč biti opredeljena možnost skupnega odločanja obeh staršev v primeru razvez v otrokovo dobro, n.pr. možnost odločanja o tem, kje bo živel, v kateri vrtec, šolo itd. bo hodil (zdaj v teh primerih odloča otrok).

Komisija obžaluje, da predlagatelj v celoti ohranja besedilo 5. poglavja predloga Družinskega zakonika, ki ureja pogoje za posvojitev in razmerja, ki nastanejo s posvojitvijo, ki je bilo vseskozi nastajanja tega zakonika in tudi v javni razpravi deležno največjih kritik. Komisija se pridružuje vsem tistim, ki ocenjujejo, da bo posledice tako opredeljenih posvojitvev nosil otrok. Otrok bo plačal ceno. Komisija ne razume odločbe Ustavnega sodišča RS v postopku za oceno ustavnosti 22. člena Zakona o registraciji istospolne partnerske skupnosti v delu, ki istospolno partnersko skupnost v vseh elementih izenačuje z zakonsko zvezo. S takšno pravno ureditvijo bo omogočeno tudi pravno priznanje posvojitve s strani istospolnih partnerjev. Komisija ocenjuje, da imajo določene evropske države lahko zakonsko urejene posvojitve s strani istospolnih partnerjev, vendar pa v Sloveniji, ki ohranja tradicionalne vrednote, taka zakonska regulativa ni izvedljiva.

Istospolni partnerji bodo lahko za posvojenca zelo vzorno skrbeli, tako materialno kot moralno, mu nudili varnost, toplino in ljubezen, a problem bo otrok, ki ga socialno okolje ne bo sprejelo, temveč ga bo porinilo kot odpadnika na rob, v stigmatizacijo. Komisija ob tem poudarja, da že sama posvojitev pomeni kršenje naravnega reda. Otroci pripadajo svojim staršem. V kolikor jih nimajo ali za njih ne morejo skrbeti, pripadajo širši družini, okolju, v katerem so se rodili, naciji, svoji državi. Zmotno je namreč prepričanje, da če n. pr. posvojimo otroka iz tretjega sveta, da mu storimo nekaj dobrega, v resnici mu vzamemo identiteto, spremenimo smer usode in odrečemo mu pravico do njegove družine, ki pa pripada njegovi veličini.

Komisija nadalje predlaga, da predlagatelj vnese rešitve glede prejetja socialnih transferjev, bolniških dni in potrebne opreme za otroke, ki se rodijo v študentskih družinah.

Nadalje mora predlagatelj temeljito proučiti številne zlorabe prejetja socialnih transferjev v navidezno enostarševskih družinah, kjer pa dejansko živita skupaj mati in oče z otroci (neplačevanje vrtcev ali olajšave pri plačevanju vrtcev, olajšave pri plačevanju prehrane in obšolskih aktivnostih). O tem mora predlagatelj pripraviti poročilo in ga posredovati Državnemu svetu Republike Slovenije.

Komisija je opozorila na definicijo v 214. členu, ki ne dopušča posvojitve sorodnika v ravni vrsti. Glede na odklonilnega stališča do definicije tega člena v razpravi, bi kazalo ponovno razmisliti o novi definiciji in obrazložitvi tega člena. Komisija je menila, da ne bi kazalo izključiti iz posvojitve starih staršev, ki so sestavni del širše družine in v današnjem ekonomski in socialni situaciji v veliki meri moralni, materialni in vzgojni podpornik družine.

Konkretne pripombe:

Doda se novi 1. a člen z naslovom (definicije).

Obrazložitev:

Zakon, ki ima 303. člene mora imeti opredelitev pojmov, ki so pomembni za nadaljnje razumevanja predloga zakona.

K 2. členu:

Celotno besedilo 2. člena se črta in nadomesti z naslednjim besedilo:

"Družina je življenjska skupnost staršev in otrok, ki zaradi koristi otrok uživa posebno varstvo države".

Obrazložitev:

Predlog besedila je prenešen iz sedanjega veljavnega Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih. V Ustavi Republike Slovenije je v 53. členu med drugim določeno:

"Država varuje družino, materinstvo, očetovstvo, otroke in mladino ter ustvarja za to varstvo potrebne razmere". Družina, očetovstvo, materinstvo, otroci in mladina so torej med seboj povezane ustavne kategorije, ki jih zakonodajalec brez predhodne spremembe Ustave RS ne more samovoljno interpretirati in urejati pravnih razmerij. Družina je skupnost, katere temeljna naravna in družbena značilnost je sobivanje dveh spolov in dveh generacij, pri čemer njen naravni in družbeni pomen izhaja iz dejstva, da se v njej rojevajo, razvijajo in vzgajajo otroci kot najranljivejši in obenem za prihodnost družbe najpomembnejši del.

K 3. členu:

Obstoječe besedilo se črta in nadomesti z naslednjim besedilom.

"(1) Zakonska zveza je z zakonom urejena življenjska skupnost moža in žene.

(2) Pomen zakonske zveze je v zasnovanju družine."

Obrazložitev:

Z amandmajem se spreminja besedilo 3.člena predloga družinskega zakonika tako, da se določi enako besedilo kot je v veljavnem Zakonu o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (ZZZDR). Sprememba, kot jo je predlagal predlagatelj družinskega zakonika ni utemeljena in ni potrebna. Besedilo kot je predlagano v 3. členu v predlogu zakona je celo v nasprotju z osnovnim ciljem

zakonika, ki je po navedbi predlagatelja, "izboljšanje položaja otrok v družinskih razmerjih in bolj učinkovito varstvo koristi otroka".

Družina je osnovna celica družbe, v kateri se naravno razvijala otrok. Otroci pa so temelj sedanosti in bodočnosti in še posebej v tradicionalno slovenski družbi izstopajo tisti, ki nimajo obeh staršev. Institut zakonske zveze je bil ustanovljen z namenom zasnove družine in varovanja pravic njenih članov, predvsem otrok kot najšibkejših članov družbe, za katerih blaginjo in koristi so v prvi vrsti dolžni skrbeti starši, kar je tudi njihova ustavna pravica in dolžnost. Obstoječa ureditev zakonske zveze in pravnih razmerij v njej je stvarno utemeljena. Temeljni interes vsake državne skupnosti je naravna reprodukcija, ta pa je po naravi stvari mogoča samo med partnerjema različnega spola.

Ohranitev instituta zakonske zveze kot skupnosti moža in žene je skladno z najstrožjim standardom varovanja človekovih pravic doma in v svetu. Pravica do zakonske zveze je v Ustavi RS jezikovno in sistematično urejena primerljivo kot v Konvenciji Sveta Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

K 4. členu:

V prvem stavku prvega odstavka 4. člena naj se besedilo "dveh oseb" nadomesti z besedilom "ženske in moškega", tako, da se ta stavek glasi:

"Zunajzakonska skupnost je dalj časa trajajoča življenjska skupnost ženske in moškega, ki nista sklenila zakonske zveze, vendar pa ni razlogov zaradi katerih bi bila zakonska zveza med njima neveljavna".

Obrazložitev:

Tudi pri tej določbi naj se vsebinsko upošteva določilo Zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih (1. odstavek 12. člena).

K 11.a členu:

Doda se 11. a člen z naslovom (zakoniti zastopnik otroka) in naslednjim besedilom:

"Zakoniti zastopniki otroka so njegovi starši ali najbližji sorodniki, v primeru, da le-ti iz objektivnih in subjektivnih vzrokov ne morejo zastopati otroka, o tem odloči sodišče na predlog Centra za socialno delo."

Obrazložitev:

Definicija zakonitega zastopnika otroka mora biti jasno opredeljena in v celotnem besedilu predloga Družinskega zakonika enotno uporabljena. Predlagatelj sicer zagotavlja, da bo postopke za postavitve zakonitega zastopnika postavljali posebni zakoni, kar pa je nesmotrno in nepotrebno. V kolikor predlog Družinskega zakonika uvaja vrsto birokratskih postopkov, ki jih detajlno opredeljuje (postopke za sklenitev in razveljavitve zakonske zveze, premoženjska razmerja med zakonci in drugo, bi lahko opredelil tudi institut zakonitega zastopnika, to je osebe, ki je za otroka življenjskega pomena.

K 13. členu:

V drugi vrstici se besedo "prostovoljno" nadomesti z "obvezno".

Obrazložitev:

Ministrstvo za delo v obrazložitvi k predlogu Družinskega zakonika vsebinsko obrazlaga potrebo po mediaciji, jo detajlno opredeli v posameznih členih, Minister za delo, družine in socialne zadeve bo pripravil program izobraževanja za mediatorje, v ta namen bo določil potrebna finančna sredstva, zato bi bilo smiselno, da morajo zakonci obvezno opraviti mediacijo, ki je z vsebinskega stališča družinska terapija in tudi narediti izpit, V kolikor ga ne opravijo, bi morali to izobraževanje sami plačati. Ocenjujemo, da bodo s takim pristopom dobile zaposlitev in plačilo (iz državnega proračuna) številne osebe, učinki njihovega dela pa ne bodo merljivi in bo opravljeno delo samo sebi namen.

K 42. členu

V drugi vrstici se za besedo "interes" postavi piko in črta besedilo "in državni tožilec".

Obrazložitev:

Komisija meni, da v postopku tožbe za ugotovitev obstoja zakonske zveze ni smiselno in nepotrebno sodelovanje državnega tožilca.

K 47. členu:

Tretji odstavek 47. člena se črta.

Obrazložitev:

V primeru tožbe za razveljavitev zakonske zveze ni potrebno sodelovanje državnega tožilstva.

K 122. členu:

Doda se četrti odstavek, ki se glasi:

"Po smrti moškega, katerega očetovstvo naj bi se ugotovilo, lahko vloži tožbo otrok proti njegovim pravnim naslednikom na način in po pogojih iz 1., 2., in 3. odstavka tega člena.

Obrazložitev:

Otrok mora imeti tudi po smrti domnevnega očeta možnost tožbe za ugotovitev očetovstva po smrti.

K 123. členu:

Člen se črta.

Obrazložitev:

Določbe tožbe v zvezi s tožbo za ugotovitev očetovstva po smrti so smiselno dopolnjene v 122. členu.

K 208. členu:

Na seznam izvajalcev družinske mediacije se v tretji alineji lahko vpiše

- "oseba, ki ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po visokošolskem študijskem programu prve stopnje iz družinske terapije".

Obrazložitev:

Predlagatelj opredeljuje neobvezno mediacijo pri reševanju družinskih sporov, ki pa bi po mnenju komisije morala biti obvezna, prav tako bi moralo biti zakonsko opredeljeno, da jo lahko vodi samo kompetentna in strokovno usposobljena oseba in to je družinski terapevt. Opredelitev, da je lahko mediator kdorkoli (sodnik, odvetnik, socialni delavec, psiholog...), ki opravi eno-tedenski izobraževalni tečaj in da se na podlagi navodil, ki jih predpiše Minister za delo, družino in socialne zadeve, vpiše v seznam mediatorjev, je nezrela in neodgovorna.

K 299. členu :

299. člen se črta.

Obrazložitev:

Amandma je povezan z amandmajem k 3. členu. Z amandmajem se predlaga črtanje 299. člena, kar pomeni, da predlagamo, da ostane v veljavi Zakon o registraciji istospolne partnerske skupnosti (Uradni list RS, št.65/05), s katerim se urejajo pravice istospolnih partnerjev v skupnosti in sicer: pravica do preživljanja in preživetja, pravica do pridobivanja skupnega premoženja in urejanja premoženjskih razmerij v okviru skupnosti, pravica do stanovanjskega varstva, pravica do pridobivanja informacij o zdravstvenem stanju obolelega partnerja ter do obiskov v zdravstvenih ustanovah, pravice v primeru bolezni, pravica do stanovanja.

Komisija za državno ureditev je sprejela še naslednji sklep:

Komisija za Državno ureditev ne podpira Predloga družinskega zakonika in predlaga, da se njeno poročilo v skladu z določbami 72. člena poslovnika preoblikuje v amandma k predlogu sklepa Državnega.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l. r.
predsednik

Odgovor Vzajemne, d.v.z. na vprašanja državna svetnika Draga Ščernjaviča in Petra Požuna o poteku revizij dosedanjega poslovanja Vzajemne, d.v.z.

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 21. seji 9. 12. 2009.

Prejeto: 16.02.2010

Poslovanje Vzajemne, d. v. z. in ravnanje njene uprave je bilo v preteklem letu predmet obsežne družbene in medijske obravnave. Postavljena so bila številna vprašanja in zahteve po odločnejšem reagiranju organov javne oblasti za njihovo ureditev. Agencija za zavarovalni nadzor (AZN) je prav zato skladno s svojimi pristojnostmi razrešila upravo Vzajemne in postavila izredno upravo ter ji dala mandat, da pregleda in uredi poslovanje tako, da bo za zavarovance varno in da bo upravljanje skladno z načeli vzajemnosti in določili zakona.

Vprašanja cenjenih državnih svetnikov o poslovanju Vzajemne v preteklem letu in o delovanju ter ukrepih izredne uprave so zelo podrobna. Na del vprašanj, v kolikor je pač mogoče javno razgrinjati podrobnejše podatke o poslovanju Vzajemne, ki po svoji naravi predstavljajo poslovne skrivnosti družbe, je bilo v dosedanjih sporočilih za javnost že odgovorjeno.

Izredna uprava se je nemudoma lotila podrobnejše revizije in analize dosedanjega poslovanja Vzajemne na številnih področjih dosedanjega spornega poslovanja Vzajemne, kar omenjate tudi v svojih vprašanjih.

Ob tem v skladu z zakonom o zavarovalništvu poteka še naprej podrobnejši nadzor poslovanja s strani Agencije za zavarovalni nadzor, ki je v času imenovanja izredne uprave tudi neposredni nadzorni organ le-te in mu izredna uprava o tem tudi sproti poroča.

Revizija poteka na različnih ravneh, predvsem v okviru delovanja notranje revizije v Vzajemni, za obsežnejše in vsebinsko zahtevne revizije, predvsem na področju informacijske tehnologije pa je izredna uprava angažirala revizijsko družbo Deloitte d.o.o.

Seveda pa uprava sodeluje tudi s preiskovalnimi organi, ki jim posreduje ustrezne podatke. Pri tem se je celotni revizijski pregled osredotočil, prav na vprašanja, ki jih zastavljate. Namen revizij, ki še niso končane, je prav ugotavljanje in odprava ugotovljenih nepravilnosti ter predlogi ukrepov.

Agencija za zavarovalni nadzor Vzajemni v okviru svojega nadzora nudi vso pomoč pri pregledu poslovanja. Ob teh revizijah se Vzajemna skuša uporabljati predvsem lastne zmožnosti in pomoč Agencije, saj angažiranje zunanjih revizorjev in izvedencev ni poceni, a je v nekaterih primerih nujno zaradi zapletenih (tudi forenzičnih) preiskav.

Na del vprašanj, ki jih zastavljate bolj konkretno, vam zato v tem trenutki žal ne moremo odgovoriti, z delom morebitnih odgovorov pa bi neutemeljeno posegli tudi v poslovne skrivnosti in postopke družbe ter zavarovane pravice tretjih oseb, saj bi na del vprašanj lahko odgovorili le z izrecnim soglasjem omenjenih fizičnih in pravnih oseb.

Sicer pa izredna uprava o poslovanju in svojem delovanju podrobno poroča svojemu nadzornemu svetu Vzajemne in tudi posvetovalnemu organu, ki ga je ustanovila prav z namenom večje seznanjenosti članstva tudi v času mandata izredne uprave.

S prihodom izredne uprave v Vzajemno so bila takoj preklicana vsa dana pooblastila zaposlenim in v nadaljevanju znova podeljena glede na potrebe in program dela kakršnega si je zastavila izredna uprava. Dokler niso bile pregledane pogodbe, ki jih je Vzajemna imela z izvajalci na različnih področjih, novih obveznosti izredna uprava ni sprejela, pri starih obveznostih pa je pred podpisom zahtevala pregled in utemeljitev.

Izredna uprava, ki sicer mora zagotavljati, da redno delo družbe poteka v skladu s poslovnim načrtom, je takoj pregledala tudi svetovalne in medijske pogodbe ter - po ocenitvi njihove smotrnosti - najbolj problematične odpovedala.

Za pogodbe ki so zadevale izvedbo obširnejših projektov ali bile vsebinsko ali finančno zahtevne, pa je izredna uprava najprej zahtevala njihovo revizijo in jih racionalizira postopno.

Za revidiranje projekta Solvency 2 pa bo, po dosedanjih izsledkih, izredna uprava morala angažirati sodnega izvedenca in pooblaščenega revizorja informacijskih sistemov, ki bosta svoje delo lahko začela opravljati predvidoma v mesecu marcu.

V skladu z vsem povedanim glede izvajanih pregledov poslovanja izredna uprava Vzajemne še ne razpolaga s podrobnejšimi rezultati. Ko bodo revizije opravljene in pridobljena poročila revizijskih hiš, bodo ugotovitve predstavljene nadzornemu svetu Vzajemne; takrat bodo nekatera vaša še neodgovorjena vprašanja lahko dobila bolj konkretne odgovore. Sicer pa bo Vzajemna skladno z zakonskimi zahtevami pripravila tudi letno poslovno poročilo, kjer bodo o poslovanju v preteklem letu tudi podani nekateri konkretniji odgovori glede ugotovljenih nepravilnosti.

Dušan Kidrič, l.r.
predsednik izredne uprave

Odgovor Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve na vprašanje državnega svetnika Borisa Šuštaršiča glede opravljanja predpisanega pripravništva socialnih delavcev

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 21. seji 9. 12. 2009.

Prejeto: 22.2.2010

Ministrstvo je zainteresirano za opravljanje pripravništva na področju socialnega varstva, zato smo v preteklih mesecih intenzivno iskali možnosti financiranja pripravništva.

Izvajanje pripravništva iz socialnega varstva je v letu 2010 zagotovljeno preko pogodbe Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve s Socialno zbornico Slovenije, ki izvaja javno pooblastilo spremljanja, nadziranja in izvajanja pripravništva na področju socialnega varstva. Po tej pogodbi bo pripravništvo opravljalo triintrideset pripravnikov.

Za ostale pripravnike bomo opravljanje pripravništva financirali iz sredstev Evropskega socialnega sklada. V delovni skupini, ki jo je imenoval minister in v kateri poleg predstavnikov ministrstva sodelujejo tudi predstavniki Socialne zbornice Slovenije in študentov Fakultete za socialno delo, smo pripravili predlog projekta z naslovom: "Spodbujanje zaposlovanja iskalcev

prve zaposlitve na področju socialnega varstva" in vso potrebno dokumentacijo za razpis, ki bo objavljen predvidoma v začetku aprila 2010. Projekt se bo izvajal do leta 2014 in bo v pripravništvo vključil do 500 pripravnikov (100 na leto). Posamezni kandidat bo v projekt vključen 12 mesecev. Po predvidenem terminskem planu se bodo prvi pripravniki zaposlili v mesecu juliju 2010. Menimo, da bomo s tem projektov zagotovili opravljanje pripravništva za vseh pet generacij študentov, ki se izobražujejo še po starem programu. Študij po bolonjskem programu predvideva namreč veliko več praktičnega dela, zato tem študentom pripravništva ne bo potrebno več zagotavljati.

Davor Dominkuš, l.r.
generalni direktor

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano na vprašanje državnega svetnika mag. Blaža Kavčiča v zvezi s pogoji za pridobitev statusa kmeta v skladu z Zakonom o kmetijskih zemljiščih

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 25. 2. 2010

Glede vprašanja, ali predstavlja doseganje predpisane višine dohodka iz kmetijske dejavnosti predpogoj za pridobitev statusa kmeta je potrebno upoštevati 24. člen ZKZ, ki določa pogoje za pridobitev statusa kmeta. V skladu z navedeno določbo je kmet fizična oseba, ki je lastnica, zakupnica oziroma drugačna uporabnica kmetijskega zemljišča, to zemljišče obdeluje sama ali s pomočjo drugih, je za to obdelovanje ustrezno usposobljena in iz kmetijske dejavnosti pridobiva pomemben del dohodka (1. alineja); ki je družinski član te osebe, če opravlja kmetijsko dejavnost na kmetiji kot edino oziroma glavno dejavnost in je zato ustrezno usposobljena. Kmetijska dejavnost se šteje za edino in glavno, če pridelki oziroma sredstva, pridobljena iz te dejavnosti, pomenijo tej osebi poglavitni vir za preživljanje (2. alineja); ki je iz kmetijske dejavnosti na kmetiji pridobivala pomemben del dohodka, pa zaradi starosti ali delovne nezmožnosti ne opravlja kmetijske dejavnosti na kmetiji, če poskrbi za obdelavo kmetijskih zemljišč (3. alineja); ki da izjavo na zapisnik pri upravni enoti, da bo sama ali s pomočjo drugih obdelovala kmetijska zemljišča, za katera izkaže, da jih bo pridobila, da bo iz kmetijske dejavnosti na teh zemljiščih pridobivala pomemben del dohodka in izpolnjuje pogoje glede usposobljenosti iz tretjega odstavka tega člena (4. alineja).

Kot pomemben del dohodka iz kmetijske dejavnosti se po tem zakonu šteje vrednost kmetijskih pridelkov na kmetiji, vključno s prihodki iz naslova ukrepov kmetijske politike in iz naslova državnih pomoči v gospodarskem letu pred ugotavljanjem pogojev, ki dosega najmanj 2/3 letne povprečne plače na zaposlenega v Republiki Sloveniji v istem obdobju. Fizična oseba, ki izkazuje status kmeta po določbi 1., 2., in 3. alineje 24. člena ZKZ mora izkazati, da je v preteklem letu iz kmetijske dejavnosti pridobivala pomemben del dohodka. To pomeni, da je ta oseba status kmeta imela še pred izdajo odločbe s katero se ugotovi status kmeta. Če pa se status kmeta uveljavlja po določbi 4. alineje 24. člena ZKZ, se ta ugotovi šele z dnem dokončnosti odločbe o priznanju statusa kmeta.

Iz navedenega sledi, da je višina dohodka iz kmetijske dejavnosti pogoj za pridobitev statusa kmeta po prvi, drugi in tretji alineji 24. člena ZKZ, kar pomeni, da oseba ne more pridobiti statusa

kmeta, če za nazaj ni izpolnjevala pogoja glede višine dohodka. Lahko pa oseba, ki še ne izpolnjuje pogoja glede zahtevanega dohodka (ker še nima zemljišč), pridobi status kmeta po četrti alineji 24. člena ZKZ, če dokaže, da bo pridobila kmetijska zemljišča ter, da bo iz kmetijske dejavnosti na teh pridobljenih zemljiščih, pridobivala pomemben del dohodka. Dokaz o pridobitvi zemljišč je npr. izjava o sprejemu ponudbe za prodajo kmetijskih zemljišč, objavljeni na oglasni deski upravne enote, kot dokaz o tem, da se bo na pridobljenih zemljiščih pridobival pomemben del dohodka, pa lahko služi mnenje izvedenca kmetijske stroke ali mnenje svetovalne službe Kmetijsko gozdarske zbornice. To je tudi odgovor na vaše drugo vprašanje, ali lahko oseba pridobi status kmeta, če izkaže, da izpolnjuje vse z zakonom predpisane pogoje za pridobitev statusa in tako utemeljeni nakaže, da bo po njegovi pridobitvi izpolnila zahtevani pogoj glede višine dohodka. Po četrti alineji 24. člena ZKZ torej ni potrebno, da bi oseba že pridobivala zahtevano višino dohodka iz kmetijske dejavnosti, tudi ni potrebno, da že ima kmetijska zemljišča, mora pa dokazati, da jih bo pridobila. Status kmeta je namreč vezan na kmetijsko zemljišče, zaradi česar ni mogoče sprejeti stališča, da bi oseba pridobila status kmeta ne da bi imela kmetijsko zemljišče.

V zvezi z vašim vprašanjem, naj na koncu še dodamo, da je v postopku sprejema Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o kmetijskih zemljiščih, ki bo na novo uredil pogoje za pridobitev statusa kmeta.

Prof. dr. Milan Pogačnik, l.r.
minister

Odgovor Ministrstva za okolje in prostor na vprašanje državnega svetnika mag. Blaža Kavčiča v zvezi z izdajanjem gradbenih dovoljenj

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 25.03.2010

Zanima vas, v koliko primerih se zgodi, da Ministrstvo za okolje in prostor kot drugo stopenjski organ odpravi gradbeno dovoljenje in zadevo vrne v ponovno odločanje upravnemu organu prve stopnje oziroma v koliko primerih zadevo vrne v ponovno odločanje Upravno sodišče RS. Zanima vas tudi, kakšne možnosti imajo v omenjenih primerih stranski udeleženci in kako lahko vplivajo na spoštovanje zavezujočih pravnih predpisov v primeru, če gradbeno dovoljenje, ki ni v skladu s predpisi postane pravnomočno.

Ministrstvo za okolje in prostor kot upravni organ druge stopnje odloča tudi o pritožbah zoper gradbena dovoljenja, ki jih izdajajo upravne enote na prvi stopnji in pri tem preizkusi odločbo v delu, v katerem jo pritožnik izpodbija, po uradni dolžnosti pa preizkusi, ali ni prišlo v postopku na prvi stopnji do bistvenih kršitev postopka in ali ni prekršen materialni zakon. Zoper odločitev ministrstva ni pritožbe, lahko pa stranka vloži tožbo zoper odločbo organa prve stopnje pri Upravnem sodišču RS. Pri pregledu podatkov lahko ugotovimo, da je Ministrstvo za okolje in prostor v letu 2009 zavrnilo približno 64 % vseh prejetih pritožb zoper gradbena dovoljenja, odpravljenih je bilo približno 25 % gradbenih dovoljenj, v 11 % pa je ministrstvo samo rešilo zadevo. Podatkov o tem, v koliko primerih so odločbe upravnih enot odpravila sodišča, ne vodimo, ker je s tožbo napaden upravni akt prve stopnje.

Stranski udeleženci imajo v upravnih postopkih enake pravice in dolžnosti kot stranka, če zakon ne določa drugače. V primeru, če gradbeno dovoljenje postane pravnomočno, je pod pogoji, ki jih predvideva Zakon o splošnem upravne postopku mogoče uporabiti še izredna pravna sredstva.

Tatjana Bavdek, l.r.
direktorica Urada za upravne zadeve

Odgovor Ministrstva za gospodarstvo na vprašanje državnega svetnika Draga Žure v zvezi z zasebnim partnerstvom

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 17.02.2010

Preučili smo vprašanje državnega svetnika Draga Žura v zvezi z javno-zasebnim partnerstvom, ki smo ga prejeli z dopisom številka 300-01/09-4 z dne 20.01.2010.

Sporočamo vam, da na ministrstvu nismo zaznali problemov oziroma pomanjkljivosti glede ureditve vodenja politike javno-zasebnega partnerstva, saj trenutno ne razpolagamo s konkretnimi projekti, ki se nanašajo na tovrstna partnerstva.

Dr. Matej Lahovnik, l.r.
minister

Odgovor Ministrstva za finance na vprašanje državnega svetnika Draga Žure v zvezi z zasebnim partnerstvom

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 23.2.2010

V vprašanju, ki ste ga naslovili na Ministrstvo za finance, sprašujete ali smo na Ministrstvu za finance zaznali kakršnekoli probleme in pomanjkljivosti trenutne ureditve in ali imamo namen s spremembo Zakona o javno-zasebnem partnerstvu (ZJZP) podaljšati rok iz 141. člena zakona, ki govori o preoblikovanju obstoječih javnih podjetij.

Določbe 141. člena zakona določajo dva roka, in sicer rok za odločitev ustanovitelja javnega podjetja o tem, ali bo javno podjetje ohranilo status javnega podjetja, oziroma se bo preoblikovalo v klasično gospodarsko družbo, skladno z Zakonom o gospodarskih družbah. Rok za to odločitev so tri leta po uveljavitvi ZJZP in se izteče 7. marca 2010.

Drugi rok pa je določen z drugim odstavkom 141. člena ZJZP, ki določa, da če so v obstoječih javnih podjetjih vložki oseb zasebnega prava, se ta javna podjetja, najkasneje v enem letu po

uveljavitvi tega zakona preoblikujejo ali v gospodarsko družbo, skladno z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, ali ohranijo skladno z zakonom status javnega podjetja, če se vložki oseb zasebnega prava prenesejo v last javnega partnerja (Republika Slovenija, če javno podjetje izvaja državno gospodarsko javno službo, ali samoupravna lokalna skupnost, če javno podjetje izvaja samoupravno lokalno javno službo, oziroma če vložki oseb zasebnega prava v teh javnih podjetjih na drug način prenehajo).

Glede določb 141. člena ZJZP so se konec leta 2007 za pomoč na Ministrstvo za finance obrnili samo iz Komunale Tolmin. V 35 mesecih od uveljavitve zakona nismo evidentirali drugih problemov ali pomanjkljivosti vezanih na ta člen zakona.

Za podaljšanje roka, kot ga predlagate, Ministrstvo za finance nima pravne podlage, hkrati pa bi s to spremembo kršili pravo Skupnosti. Stanje, kot je bilo pred uveljavitvijo ZJZP, je z vidika transparentnosti in enakosti ter konkurence neustrezno.

Vaša trditev, da sama sprememba statusa javnega podjetja v gospodarsko družbo ne bi smela vplivati na izvajanje javne službe, je pravilna, saj v primeru, da v gospodarskem subjektu, k; je izvajalec javne službe, ni zasebnega kapitala, lahko občina temu subjektu, skladno z 142. členom ZJZP, podeli koncesijo brez javnega razpisa.

Glede problema enakopravnosti pred zakonom, ki ga navajate, pa je to rešeno v 143. členu ZJZP, kjer je zahtevano, da mora koncedent objaviti javni razpis za izbiro koncesionarja v enem letu po uveljavitvi tega zakona tudi v primeru, ko izvajajo gospodarsko javno službo tiste gospodarske družbe, ki so bile iz javnih podjetij oziroma družbenih podjetij pr oblikovane na podlagi prejšnjih predpisov, ali pa ustanovljene kot gospodarske družbe oziroma drugi pravni subjekti in jim je bila koncesija za izvajanje gospodarske javne službe podeljena brez javnega razpisa, pa za tako neposredno podelitev, v predpisu o načinu izvajanja gospodarske javne službe ob podelitvi ni bilo podlage, ali pa če niso izpolnjeni pogoji za podelitev koncesije brez javnega razpisa v skladu / drugim odstavkom 142. člena.

Dr. Franc Križanič, l.r.
minister

Odgovor Ministrstva za kulturo na vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 18.02.2010

1. V kateri fazi je postopek uvrstitve oziroma vpisa Klasičnega Krasa na UNESCOV seznam svetovne dediščine in s tem zaščita naravnih danosti tega območja?

Klasični Kras je od leta 1994 vpisan na Unescov Poskusni seznam svetovne dediščine, in sicer kot kulturna dediščina v kategoriji kulturne krajine (<http://whc.unesco.org/en/tentativelists/590/>). Slovenija mora v skladu z veljavnimi Operativnimi smernicami za izvajanje Konvencije o varstvu

svetovne kulturne in naravne dediščine v najkrajšem času preurediti in posodobiti ta vpis ali se s seznama umakniti. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije je zavezan, da do konca aprila 2010 pripravi ustrezno dokumentacijo. V njej bi se Slovenija morala tudi opredeliti, v kateri skupini bi se naj Kras obravnaval v prihodnje (kulturna, mešana ali naravna dediščina).

Naj dodamo, da UNESCO med mnogimi področji, ki jih pregleduje v postopku obravnave morebitne popolne vloge za vpis na Seznam svetovne dediščine, posebno pozornost posveča dejanski in delujoči nacionalni strokovni in formalni zaščiti dediščine, zahteva pa tudi zelo jasen sistem upravljanja z nominiranim območjem. Preden bi Slovenija Unesco oz. njegovemu Centru za svetovno dediščino predlagala začetek postopka za vpis na Unescov Seznam svetovne dediščine, bi morala sama ali s partnerji izdelati zahteven in obsežen dosje nominacije s predpisanimi vsebinskimi poglavji.

2. V kateri fazi postopka je določitev vplivnega območja Kobilarne Lipica in kako široko področje ta razširitev zajema?

Vplivno območje Kobilarne Lipica je bilo po parcelah natančno določeno z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o Kobilarni Lipica (Uradni list RS, št. 79/06). Ministrstvo za kulturo je pripravilo predlog Odloka o razglasitvi robnega območja Kobilarne Lipica za kulturni spomenik državnega pomena, ki vsebuje varstvene režime in je trenutno v postopku medresorskega usklajevanja. Robno območje Kobilarne Lipica je po površini in meji identično vplivnemu območju Kobilarne Lipica.

Majda Širca, l.r.
ministrica

Odgovor Ministrstva za finance na vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 17.2.2010

V zvezi s postavljenimi vprašanji državnega svetnika Jerneja Verbiča, ki se nanašajo na problematiko na Krasu, v nadaljevanju podajamo odgovor na vprašanje št. 6, ki se nanaša na ugotavljanje davčnega rezidentstva tujcev, ki živijo v Sloveniji, predvsem v obmejnih območjih, delajo pa v tujini.

Kriteriji za določitev rezidentskega statusa posameznika so določeni v 6. členu zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06 in nasl.; v nadaljevanju: ZDoh-2) in so med seboj enakovredni. Fizična oseba pridobi status rezidenta, če izpolnjuje katerega izmed teh kriterijev (ima uradno prijavljeno stalno prebivališče v Sloveniji; ima svoje običajno bivališče ali središče svojih osebnih in ekonomskih interesov v Sloveniji; je v kateremkoli času v davčnem letu prisotna v Sloveniji skupno več kot 183 dni; idr). Če noben od kriterijev ni izpolnjen, se oseba šteje za nerezidenta. Rezident ima neomejeno davčno obveznost, saj je zavezan za plačilo dohodnine od vseh dohodkov, ki so doseženi v Sloveniji ali izven nje; nerezident pa ima le omejeno davčno obveznost, saj je zavezan za plačilo dohodnine le od dohodkov, ki jih doseže v

Sloveniji. Za status rezidenta ali nerezidenta ni pomembno ali je posameznik državljan Slovenije ali tujec. Na podlagi navedenega člena ZDoh-2 se tujci, ki prebivajo na območju Slovenije, in se dnevno vozijo na delo izven Slovenije, praviloma štejejo za rezidente Slovenije.

Fizične osebe, ki v Sloveniji nimajo formalno urejenega rezidentskega statusa, so si dolžne pri davčnem organu urediti svoj rezidentski status. V ta namen je Davčna uprava RS na svojih spletnih straneh objavila navodila o tem, kako se presojuje pogoji iz 6. člena ZDoh-2. Tako je na njeni spletni strani objavljen tudi vprašalnik, ki služi kot pripomoček posamezniku in tudi davčnemu organu v postopkih ugotavljanja dejanskega stanja v primerih njegovega prihoda v Slovenijo in v primerih odhoda iz Slovenije. Če posameznik ne želi izpolniti vprašalnika, lahko tudi na drug način dokazuje dejstva in okoliščine, ki vplivajo na njegov status. Davčni organ na podlagi vlog za ugotavljanje rezidentskega statusa oziroma po uradni dolžnosti presoja izpolnjevanje pogojev za rezidentstvo po ZDoh-2 in o rezidentskem statusu odloči z odločbo. Trajanje statusa je lahko časovno omejeno ali časovno neomejeno, upošteva presojo dejanskega stanja.

V praksi pride do primerov, ko se posameznik šteje za rezidenta dveh oziroma več držav v skladu z njihovo notranjo zakonodajo. V tem primeru je v teh državah obdavčen kot rezident. Če se v teh primerih posameznik hkrati šteje za rezidenta Slovenije in rezidenta države, s katero ima Slovenija sklenjeno mednarodno pogodbo o izogibanju dvojnemu obdavčenju dohodka in premoženja, se za odpravo statusa dvojnega rezidentstva uporabljajo določbe te pogodbe. Na tej podlagi je posameznik kot rezident obdavčen samo v državi, za katero se na podlagi določb mednarodne pogodbe ugotovi, da je njen rezident.

Na območjih Davčnega urada Kope in Davčnega urada Nova Gorica je bil od leta 2004 dalje z odločbo dodeljen status rezidenta Slovenije sedmim tujcem, ki imajo prebivališče v Slovenije in so zaposleni v tujini.

Z dopisom je tudi podan odgovor Davčne uprave RS na isto vprašanje državnega svetnika.

Dr. Franc Križanič, l.r.
minister

Odgovor Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano na vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 25.2.2010

S kmetijskimi zemljišči, gozdovi in kmetijami v lasti Republike Slovenije gospodari Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije (v nadaljevanju: Sklad), ki je bil ustanovljen leta 1993. Pri gospodarjenju s kmetijskimi zemljišči Sklad sledi nacionalnemu interesu in strategiji države, ki sta zapisana v drugih dokumentih s področja kmetijstva. Po določbi 23. člena Zakona o kmetijskih zemljiščih (Ur. l. RS, št. 55/03 – UPB, v nadaljevanju: ZKZ) lahko pri nakupu

kmetijskega zemljišča, gozda ali kmetije, če ni glede kmetijskega zemljišča, gozda ali kmetije z drugimi zakoni določeno drugače, uveljavljajo predkupno pravico predkupni upravičenci po naslednjem vrstnem redu: solastnik; kmet, katerega zemljišče, ki ga ima v lasti, meji na zemljišče, ki je naprodaj; zakupnik zemljišča, ki je naprodaj; drug kmet; kmetijska organizacija ali samostojni podjetnik posameznik, ki jima je zemljišče ali kmetija potrebna za opravljanje kmetijske oziroma gozdarske dejavnosti; Sklad za Republiko Slovenijo.

V skladu z Razvojno strategijo Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije se Sklad načeloma prijavlja na vse ponudbe kmetijskih zemljišč in gozdov ter kmetij v 1,5 km obmejnem pasu. Glede podatkov, kolikokrat je Sklad uveljavljal prednostno pravico na območju Krasa in je prišlo do nakupa kmetijskega zemljišča ter kolikokrat je uveljavljal prednostno pravico do nakupa zemljišč, pa ni uspel z nakupom, smo se obrnili na Sklad, ki nam je posredoval naslednje podatke:

Tabela 1: Nakupi kmetijskih zemljišč na OI Sežana Območna izpostava Sežana pokriva občine Sežana, Komen, Divača in Hrpelje-Kozina.

v obdobju 2006-2009

Leto	Št. nakupov	Površina (ha)	Znesek (mio EUR)	EUR/m ²
2006	4	6,61	0,05	0,700
2007	5	34,79	0,11	0,326
2008	3	15,77	0,09	0,561
2009	4	30,57	0,16	0,531
Skupaj	16	87,74	0,41	

Tabela 2: Nakupi kmetijskih zemljišč na OI Koper Območna izpostava Koper pokriva Mestno občino Koper.

v obdobju 2006-2009

Leto	Št. nakupov	Površina (ha)	Znesek (mio EUR)	EUR/m ²
2006	11	10,01	0,57	5,672
2007	26	13,68	0,46	3,388
2008	17	6,8	0,18	2,661
2009	15	13,97	0,41	2,885
Skupaj	69	44,46	1,62	

Kakor je razvidno iz Tabel 1 in 2 je Sklad je v obdobju 2006-2009 uspešno uveljavljal prednostno pravico pri nakupih zemljišč na območju Krasa (OI Koper in Sežana) 85-krat. Ob tem je potrebno poudariti, da ima Sklad omejena finančna sredstva za namen nakupa zemljišč. Sklad kupuje kmetijska zemljišča v skladu s potrjenim letnim finančnim načrtom. Poleg tega je potrebno upoštevati, da v skladu z ZKZ Sklad sicer je predkupni upravičenec, vendar šele na zadnjem mestu, pred njim je še pet drugih predkupnih upravičencev, kar seveda zmanjšuje možnost nakupa kmetijskih zemljišč, tudi če se prijavi na ponudbo. V istem obdobju 2006-2009 je Sklad osemkrat (OI Sežana sedemkrat ter OI Koper enkrat) uveljavljal prednostno pravico do nakupa zemljišč in z nakupom ni uspel.

Prof. dr. Milan Pogačnik, l.r.
minister

Odgovor Ministrstva za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo na vprašanje državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 25.2.2010

Posredovali ste nam vprašanja državnega svetnika Jerneja Verbiča v zvezi s problematiko na Krasu. Odgovor na vprašanje pod točko 1 smo uskladili tudi z Ministrstvom za kulturo in Ministrstvom za okolje in prostor, ki sta pristojni za vodenje postopkov nominacije. V nadaljevanju vam podajamo odgovor na vprašanje pod točko št. 1. »V kateri fazi je postopek uvrstitve oziroma vpisa Klasičnega Krasa na UNESCOV seznam svetovne dediščine in s tem zaščita naravnih danosti tega območja?«.

Seznam svetovne dediščine je eno izmed orodij Konvencije o varovanju svetovne kulturne in naravne dediščine (Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage, Unesco 1972). Postopke in kriterije za vpis na seznam urejajo Operativne smernice za izvajanje Konvencije o svetovni dediščini (Operational Guidelines for the Implementation of the World Heritage Convention, zadnjič novelirane v letu 2008).

Prva faza pri prepoznavanju izpolnjevanja kriterijev za vpis na Seznam svetovne dediščine je predlog za vpis posamezne enote na Poskusni seznam svetovne dediščine.

Klasični kras je bil vpisan na Poskusni seznam (Tentative list) svetovne dediščine kot kulturna dediščina leta 1994 na podlagi takratnih kriterijev ii, v in vi. Ob vpisu je bil del področja že zavarovan z občinskimi odloki (Krajinski park Lipica in Park Škocjanske jame), predvideno pa je bilo, da se preostali del predlaganega območja zavaruje kot Kraški regijski park. Za Park Škocjanske jame, ki je bil na seznam svetovne dediščine uvrščen že leta 1986, je Državni zbor leta 1996 sprejel Zakon o regijskem parku Škocjanske jame.

Glede na to, da so bile po vpisu enote Klasični Kras na Poskusni seznam večkrat spremenjene operativne smernice je v nadaljevanju postopka treba preveriti posamezne elemente vpisa, predvsem vrsto enote (kulturna, naravna ali mešana dediščina), ustreznost kriterijev ter ustreznost obstoječe ravni zavarovanja enote na nacionalni ravni. Klasični Kras je od leta 1994 vpisan na Unescov Poskusni seznam svetovne dediščine, in sicer kot kulturna dediščina v kategoriji kulturne krajine (<http://whc.unesco.org/en/tentativelists/590/>). Slovenija mora v skladu z veljavnimi Operativnimi smernicami za izvajanje Konvencije v najkrajšem času preurediti in posodobiti ta vpis ali se s seznamom umakniti. Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije je zavezan, da do konca aprila 2010 pripravi ustrezno dokumentacijo. Opozoriti velja tudi na dejstvo, da je zahtevana raven zaščite in varovanja za dediščino, ki je uvrščena na Seznam svetovne dediščine zelo visoka in mora biti dosežena oziroma zagotovljena že ob nominaciji. Veliko držav zaradi tega usmerja svoja prizadevanja v druge programe Unesco na področju varovanja naravne in kulturne dediščine, kot so program Geoparki, Človek in biosfera ter Seznam svetovne nesnovne dediščine.

Obvezni del vsake nominacije je v skladu s spremenjenimi smernicami tudi načrt upravljanja, pri čemer je praviloma treba določiti za eno enoto enega skupnega upravljavca, zato treba preveriti obseg enote in določiti nove meje.

Zaradi obsežnosti Seznama svetovne dediščine je Odbor za svetovno dediščino, ki je izvršni organ orodij Konvencije o varovanju svetovne kulturne in naravne dediščine že pred leti zavzel stališče, da imajo prednost pri vpisu tiste enote dediščine, ki so na seznamu v manjšini. To so enote mešane dediščine (naravne in kulturne) ter serijske čezmejne nominacije. Zato bi v nadaljnjih postopkih morali preveriti tudi možnosti za razširitev območja nominacije preko državnih meja in vanj vključiti Kras v sosednih državah.

Na vprašanje pod točko št. 7 »Koliko tujih državljanov je od leta 2004 naprej prijavilo začasno ali stalno bivališče na območju upravnih enot ob zahodni meji?«, ki je v pristojnosti Ministrstva za notranje zadeve, Direktorata za upravne notranje zadeve, smo prejeli odgovor z njihove strani: "V času od leta 2004 naprej je 29.005 tujih državljanov prijavilo stalno ali začasno prebivališče na področju upravnih enot Piran, Izola, Koper, Sežana, Nova Gorica, Tolmin, Ilirska Bistrica, Postojna, Ajdovščina in Idrija."

Gregor Golobič, l.r.
minister

Odgovor Vlade Republike Slovenije na vprašanje predsednika Državnega sveta mag. Blaža Kavčiča v zvezi z NLB, d.d.

Vprašanje je Državni svet obravnaval na 22. seji 20. 1. 2010.

Prejeto: 20.2.2010

VPRAŠANJE 1: Kako si Vlada in Ministrstvo za finance predstavljata dokapitalizacijo NLB? Koliko so smiselni pogovori s KBC o dokapitalizaciji, de vemo, da je KBC sama v sanaciji in se je med drugim obvezala, da bo odprodala svojo lastniški delež v NLB?

Dokapitalizacija po tržnih pogojih

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za finance v vlogi izvrševanja lastniških upravičenj Republike Slovenije zasledujeta tako javne cilje po ohranitvi stabilnosti finančnega sistema kot poslovne cilje, ki jih zasleduje vsak aktivni lastnik. Zato mora v primerih, ko banka potrebuje dodatni kapital za zagotavljanje kapitalske ustreznosti, tudi država kot odgovorni lastnik, banki zagotoviti potrebni dodatni kapital. Država ob tem svoje sodelovanje seveda presoja tudi z vidika gospodarne porabe javnih sredstev. Iz tega razloga mora biti dokapitalizacija utemeljena (o čemer se izreče tudi Banka Slovenije, ki nadzoruje kapitalsko ustreznost bank) in upravičena, kar banka dokazuje s razvojnimi planskimi dokumenti ter siceršnjim tekočim učinkovitim poslovanjem. Strateška naložba v določenem trenutku pomeni tudi strošek, ki pa se v prihodnje, z dobrim poslovanjem, lastniku vrne bodisi preko dividend, bodisi preko kapitalskih dobičkov.

Republika Slovenija bo kot pomemben delničar Nove Ljubljanske banke d.d. (v nadaljnjem besedilu: NLB) s strani uprave obveščena o dokapitalizaciji na enak način kot drugi delničarji, v kolikor bo le-ta potrebna. V obvestilu bo uprava NLB delničarje seznaniła o vzrokih in namenu dokapitalizacije, predvidenem času in ocenjenem znesku dokapitalizacije ter o načinu izvedbe le-te (izdaja navadnih oz. prednostnih delnic, izdaja obveznic ipd.).

Banka potrebo po dokapitalizaciji utemeljuje predvsem z argumentom zagotavljanja vzdržne rasti obsega poslovanja v naslednjem srednjeročnem obdobju, večjega obsega kreditiranja perspektivnih podjetij, z ustrezno oceno sprememb kvalitete kreditnega portfelja, z realno oceno dodatnih kapitalskih zahtev zaradi zaostrujoče se EU bančne zakonodaje (CRD direktiva in Baselski standardi) ter dejanskimi omejitvami v delovanju trga podrejenih kapitalskih instrumentov.

Delničarji banke na drugi strani od banke pričakujejo izboljšanje kazalcev ekonomičnosti poslovanja banke, optimizacijo poslovnih procesov, boljše upravljanje s sredstvi in viri sredstev banke ter povečevanjem vrednosti njihovih naložb v banko.

Republika Slovenija bo pri morebitni dokapitalizaciji NLB morala upoštevati tudi predpise Evropske unije o državnih pomočeh in ravnala po principu »privatnega investitorja«, da ne bi prišlo do nedovoljene državne pomoči. Zato bo dokapitalizirala NLB samo v primeru, da jo bodo dokapitalizirali tudi drugi delničarji in zasebni investitorji. V kolikor bi pri tem prišlo do povečanja lastniškega deleža države in bi bili izpolnjeni pogoji za objavo javne ponudbe po Zakonu o prevzemih, bi Republika Slovenija tovrstno javno ponudbo tudi objavila. Vendar za doseganje javnega cilja o ohranitvi stabilnosti finančnega sistema povečanje deleža Republike Slovenije v NLB ni potreben, zato bi Republika Slovenija, v primeru, da bi do dokapitalizacije prišlo, zagotovila toliko kapitala, da bi ohranila obstoječi delež v NLB.

Vloga strateškega investitorja (KBC)

Ministrstvo za finance ima vzpostavljene redne stike s predstavniki drugega največjega lastnika, belgijske banke KBC. KBC je javno objavil svojo namero o tem, da se namerava umakniti iz lastništva NLB. Ta informacija je vključena tudi v program prestrukturiranja KBC, ki ga je KBC zaradi odobrene državne pomoči predložila Evropski Komisiji.

Pri vprašanju sodelovanja KBC v dokapitalizaciji NLB, ostaja KBC v pogovorih z Ministrstvom za finance odprta za predloge in konstruktivna. KBC sodelovanja ni zavrnila, navedla pa je pogoje, pod katerimi je pripravljena sodelovati.

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za finance pričakujeta, da si bo v procesu umika KBC iz lastništva NLB uprava NLB prizadevala pridobiti novega strateškega partnerja, ki bo - v sodelovanju z državo - banko podpiral pri njeni poslovno-razvojni strategiji ter s svojimi izkušnjami in znanji izboljševal upravljanje in poslovanje banke.

VPRAŠANJE 2: Kakšni utegnejo biti vplivi alternativnih lastniških sprememb (npr. Santander) na poslovanje osrednje slovenske poslovne banke doma in v tujini in kakšen vpliv bo to imelo na slovenski realni sektor?

Obstoječa lastniška struktura, kjer ima Republika Slovenija skupaj s povezanimi osebami največji delež v NLB, omogoča sprejemanje ključnih strateških odločitev v dobro NLB in za doseganje javnega cilja zagotavljanja stabilnosti finančnega sistema, saj je NLB največja banka NLB na slovenskem bančnem trgu predstavlja ca. 30-odstotni tržni delež, skupaj z Banko Celje pa ca. 35-odstotni tržni delež. Tržni delež tujih bank (hčerinske banke in podružnice) na slovenskem bančnem trgu predstavlja ca. 31 -odstotkov. na slovenskem bančnem trgu in tako za državo systemskega pomena. Morebitna zamenjava drugih (tujih) lastnikov NLB tega ne bi spremenila.

VPRAŠANJE 3: Objektiven problem slovenskega gospodarstva in finančnega sistema je veliko zadolževanje v preteklosti za izvedbo lastniških prevzemov in predvsem portfeljskih naložb v tujini. Zanima nas, koliko je v tem kontekstu izpostavljena NLB.

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za finance nimata pristojnosti niti kot državna organa niti v vlogi izvrševanja delničarskih pravic Republike Slovenije v NLB pridobivati konkretnih podatkov o sklenjenih poslih NLB, ki so po Zakonu o bančništvu tudi zaupne narave. Banka Slovenije, ki je pristojna za izvrševanje nadzora nad poslovanjem bank, bi v primeru, da bi bila NLB iz tega naslova ogrožena, ustrezno ukrepala.

Mag. Helena Kamnar, l.r.
generalna sekretarka